PROLETARI DIN TOATE ŢĂRILE, UNIŢI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXIX Nr. 8490 Prima ediţie | Duminică 19 iulie 1970 | 6 PAGINI — 30 BANI

ÎN PAGINA A II-A

DIALOG CETĂŢENESC

- DIN NOU ÎN AUDIENŢĂ LA CONSILIUL POPULAR
- CU GEAMANTANUL, CĂLĂTOR PRIN HOTELURI
- HAI SĂ NE JUCĂM DE-A NEGUSTORII !
- AM PRIMIT SCRISOAREA DV. !

ZIUA CONSTRUCTORULUI

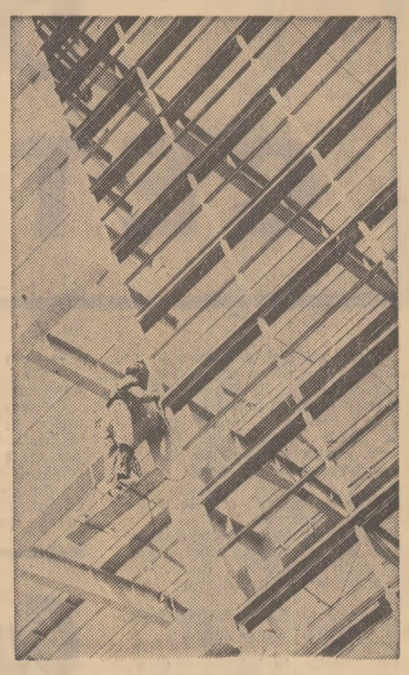

COLOANA FĂRĂ SFÎRŞIT

Dacă am fi cunoscut ziua în care s-a pus prima piatră la temelia Sarmizegetusei ; dacă am fi găsit într-un calendar roman ştiri despre dimineaţa în care împăratul Traian şi-a aruncat privirea de la un mal la altul al Dunării prefigurînd podul ce avea să-i poarte numele ; dacă am fi descoperit într-un letopiseţ ziua de început a Cetăţii Sucevei — poate că am fi ales una din aceste date pentru a sărbători şi omagia opera şi pasiunea constructorilor din patria noastră. Pentru că este o operă ce vine din vremi depărtate — dovada : cetăţi şi porturi, cuptoare din epoca fierului şi coloane de marmură, mozaicuri şi arene de jocuri şi lupte. Pentru că este o pasiune atît de adînc înrădăcinată în sufletul acestui popor încît un meşter ctitor, însoţit de alţi „nouă meşteri mari, calfe şi zidari", a simţit nevoia să clădească în cuvinte mai durabile decît piatra, acel monument al pătimaşei dorinţe de a construi : balada Meşterului Manole.

Aşadar, necunoscînd acele zile de început ale ziditorilor acestei ţări, am ales o duminică din mijlocul verii, anotimp de apogeu al celor ce înalţă schele şi turnuri, uzine şi oraşe. Şi cine ar putea spune că am greşit ? Pentru că, de 25 de ani încoace, această zi coincide cu un început, pentru că în fiecare zi a anului se începe o construcţie, se pune o piatră de temelie, fie pe un mare şantier, fie la o şcoală dintr-un cartier nou, fie la o simplă şi necunoscută casă ţărănească.

Ziua Constructorului — omagiată de întregul popor — este, prin însuşi numele ei, o zi a muncii. Şi azi, ca şi în alte duminici, mii şi mii de constructori urcă pe schele, aştern mortar peste cărămizi, minuiesc macarale-turn, rotesc cupele excavatoarelor, supraveghează tablourile de comandă ale fabricilor de betoane — pe deplin so-

Paul DIACONESCU

(Continuare în pag. a III-a)

DOUĂ sarcini urgente în agricultură

1: Recoltarea şi depozitatul păioaselor

2: Însămînţarea culturilor succesive

Zilnic sosesc la redacţie noi veşti despre stadiul lucrărilor de recoltare a grîului, orzului, mazărei şi furajelor, despre mersul lucrărilor de însămînţare a culturilor succesive. Pînă în ziua de 17 iulie, în cooperativele agricole din judeţele situate în sudul şi vestul ţării, grîul a fost recoltat de pe 34 la sută din suprafaţa cultivată, iar în cele din zona a II-a climatică, care cuprinde, în principal, judeţe din Moldova şi din zona subcarpatică — Prahova, Dîmboviţa, Argeş, Vîlcea, Vrancea, Vaslui, Iaşi, Neamţ etc — s-a recoltat în medie 12 la sută din suprafaţa cultivată cu grîu. În judeţele din centrul şi nordul ţării, recoltatul grîului a început sporadic din cauza coacerii întîrziate a lanurilor. Din analiza datelor centralizate rezultă că între judeţele din fiecare zonă climatică continuă să existe mari diferenţe privind ritmul lucrărilor, determinate de folosirea insuficientă a capacităţii de lucru a combinelor şi a celorlalte maşini. Iată de ce este imperios necesar ca organele agricole, conducerile I.A.S., ale întreprinderilor de mecanizare şi consiliile de conducere ale cooperativelor agricole să ia măsuri pentru înlăturarea imediată a oricărei defecţiuni, să asigure numărul de oameni şi mijloace de transport care să permită funcţionarea neîntreruptă a acestor maşini de mare randament. Totodată, se impune să fie concentrate combinele pe lanurile care s-au copt, îndeosebi în zonele unde recoltatul abia începe.

În această săptămînă s-au recoltat suprafeţe mari cu grîu şi orz. Există condiţii dintre cele mai favorabile pentru ca, pe aceste terenuri, să se însămînţeze grabnic culturi succesive. Realizările în acest domeniu sînt reduse în comparaţie cu posibilităţile existente şi cu planurile întocmite. Principala cauză a întîrzierilor o constituie organizarea nesatisfăcătoare a muncii la eliberarea terenului de paie. În scopul înlăturării lipsurilor semnalate, e nevoie să fie luate măsuri pentru utilizarea cu întreaga capacitate a preselor de balotat, pentru repartizarea de mijloace de transport şi braţe de muncă potrivit cerinţelor.

Muncind cu hărnicie şi pricepere, folosind din plin fiecare oră, fiecare zi, utilizînd întreaga capacitate de lucru a combinelor şi tractoarelor, oamenii muncii din agricultură vor asigura recoltarea la timp şi fără pierderi a grîului, însămînţarea cu culturi succesive a tuturor suprafeţelor prevăzute — două sarcini urgente, în momentul de faţă, în agricultură.

Citiţi în pag. a III-a raidul-anchetă : „Viteză zilnică maximă la recoltatul grîului !".

Mecanizatorii care lucrează pe tarlalele cooperativei agricole din Ploieştiori, judeţul Prahova, depăşesc zilnic viteza de lucru prevăzută la recoltatul grîului

O relaţie economică riguroasă

REDUCEREA CHELTUIELILOR MATERIALE mînă-n mînă cu CREŞTEREA CALITĂŢII PRODUSELOR

ing. Ion POPESCU
adjunct al ministrului industriei uşoare

După cum s-a subliniat din nou la recenta plenară a C.C. al P.C.R., unul din obiectivele esenţiale ale planului pe acest an şi pe primul an al viitorului cincinal îl constituie **intensificarea acţiunii de reducere a consumurilor de materii prime, materiale, combustibil, energie, adică a cheltuielilor materiale de producţie,** element important al creşterii eficienţei activităţii economice. Este şi firesc dacă avem în vedere că, pe această cale, se realizează mai multe produse din aceeaşi cantitate de materii prime, scad cheltuielile de fabricaţie, cresc beneficiile întreprinderilor, acumulările băneşti ale statului.

Problema diminuării pe toate căile a cheltuielilor materiale de producţie are, în industria uşoară, o importanţă aparte, datorită unor condiţii specifice : **aceste cheltuieli deţin o importanţă pondere în preţul de cost, iar cantităţi insemnate de materii prime şi materiale auxiliare provin din import.** Prin urmare, scăderea consumurilor contribuie, pe de o parte, la micşorarea costurilor de producţie, iar pe de alta, la economisirea fondurilor valutare ale statului. Este interesant de relevat, în acest sens, că faţă de media pe ansamblul industriei naţionale, de 58 la sută din valoarea produsului total, cheltuielile materiale reprezintă în diferitele subramuri ale industriei uşoare 60—85 la sută din valoarea producţiei. Diminuarea lor cu un singur procent echivalează în acest an cu o economie de 225 milioane lei numai în industria textilă şi de confecţii.

În scopul sporirii economicităţii fabricaţiei, colectivele din centralele, combinatele şi fabricile industriei uşoare au căutat permanent să pună în valoare noi posibilităţi şi rezerve de reducere a cheltuielilor materiale de producţie. Concomitent, au fost luate însă măsuri concrete, eficace, care au vizat perfecţionarea tehnologiilor de fabricaţie, astfel ca **obţinerea de economii la cheltuielile materiale planificate nu numai să nu afecteze cu nimic calitatea produselor, dar să ducă la îmbunătăţirea însuşirilor calitative ale acestora.** Numai astfel, nefăcînd nici un fel de rabat calităţii producţiei, se poate vorbi de respectarea sensului complex al creşterii eficienţei activităţii economice.

Potrivit datelor preliminate, în primul semestru al acestui an industria uşoară s-a situat sub nivelul planificat la indicatorul cheltuieli pentru 1 000 lei producţie marfă, ceea ce a fost posibil, în special, prin reducerea cheltuielilor materiale de producţie. Numai în primele trei luni, economiile de materii prime şi materiale au însumat o valoare de 6,9 milioane lei în subramura textilă şi de confecţii, de 2,8 milioane lei în subramura pielărie şi încălţăminte, de 4,8 milioane lei în subramurile de cauciuc şi articole casnice. Totodată, a crescut şi ponderea produselor noastre de calitate superioară, **producţia de calitatea I fabricată de întreprinderile industriei uşoare fiind în primul trimestru din acest an cu 2—10 procente mai mare decît cea din perioada corespunzătoare a anului trecut.**

Cum au fost posibile aceste rezultate ? În mod deosebit, prin respectarea întocmai a proceselor tehnologice, prin promovarea unor soluţii şi procedee moderne de fabricaţie, ca şi prin instaurarea unui climat riguros de gospodărire raţională a resurselor materiale. În acest sens, consiliile de administraţie din centralele şi combinatele noastre, comitetele de direcţie din întreprinderi au căutat să fructifice cît mai bine iniţiativa creatoare, capacitatea organizatorică a cadrelor tehnice şi economice, au asigurat finalitatea cuvenită multor studii elaborate în acţiunea de organizare ştiinţifică a producţiei şi a muncii. De pildă, la întreprinderea textilă „Dacia" din Capitală, potrivit unor calcule precise, s-au asigurat stocuri tampon de materii prime şi semifabricate astfel dimensionate, încît să se respecte fără o cît de mică abatere durata oricărei faze a proceselor tehnologice stabilite. La Combinatul textil din Timişoara, prin repartizarea atentă a comenzilor pe maşini, în funcţie atît de caracteristicile funcţionale ale acestora, cît şi de felul şi de mărimea articolelor, s-a reuşit ca în primul semestru să se reducă cu 3 la sută, faţă de plan, consumul de tricot de bumbac, realizîndu-se în acelaşi timp produse fără cusături laterale, deci superioare calitativ. Acţiuni de acest gen au fost întreprinse şi la Combinatul de lînă şi la Combinatul de piele şi încălţăminte nr. 2 din Capitală, ca şi în numeroase alte unităţi ale industriei uşoare.

Evident, prin prisma unor asemenea concepţii novatoare de lucru, apare total greşită încercarea unor unităţi de a diminua consumurile materiale fără o fundamentare riguroasă, fără studii ample pentru a determina efectele economice ale măsurilor luate. Aşa s-a procedat, la un moment dat, la combinatele de sticlărie din Turda, Mediaş, Sighişoara şi Bucureşti. Conducerile acestor combinate au propus, bunăoară, să utilizeze în producţie o normă de consum redusă la soda calcinată, fapt care ar fi afectat calitatea sticlei, procesul ei de producţie în general. Bineînţeles, ministerul a respins aceste propuneri, neeficiente în final, pentru că economia de materiale ar fi fost „înghiţită" ulterior de rebutul ridicat, de pierderile ce le-ar fi generat producţia necorespunzătoare calitativ. Neîndoielnic, încercări de acest gen vor mai fi, dar ele vor fi combătute cu toată tăria de minis-

(Continuare în pag. a III-a)

ÎN ZIARUL DE AZI

- ÎN INDUSTRIA CONSTRUCŢIILOR DE MAŞINI TERMENELE REALIZĂRII INVESTIŢIILOR DE MÎINE DEPIND DE PUNCTUALITATEA DOCUMENTAŢIEI DE AZI
- PEDAGOGIA LITERATURII
- GUSTAV SEIVERT – REPREZENTANT DE SEAMĂ AL LITERATURII DE INSPIRAŢIE ISTORICĂ DIN TRANSILVANIA
- ADNOTĂRI
- DE LA CĂSUŢA DE BÎRNE LA CALCULATORUL ELECTRONIC (Note de drum din Bielorusia sovietică)

COMUNICAT COMUN

cu privire la vizita în România a preşedintelui Republicii Africa Centrală, general Jean Bedel Bokassa

La invitaţia preşedintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceauşescu, preşedintele Republicii Africa Centrală, generalul Jean Bedel Bokassa, a efectuat o vizită oficială în România, între 11—16 iulie 1970.

În timpul şederii în România, înalţii oaspeţi au vizitat întreprinderi industriale, agricole şi instituţii social-culturale din Bucureşti, Braşov şi Piteşti, precum şi litoralul Mării Negre, luînd cunoştinţă cu deosebit interes de activitatea constructivă şi realizările obţinute de poporul român. Preşedintele Jean Bedel Bokassa şi membrii delegaţiei au fost întîmpinaţi, pretutindeni, cu căldură şi simpatie, expresie a sentimentelor de stimă şi prietenie ale poporului român faţă de poporul Republicii Africa Centrală.

În cursul vizitei, preşedintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceauşescu, a avut convorbiri cu preşedintele Republicii Africa Centrală, generalul Jean Bedel Bokassa, la care au participat :

— Din partea română :

Ion Gheorghe Maurer, preşedintele Consiliului de Miniştri, Manea Mănescu, vicepreşedinte al Consiliului de Stat, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Cornel Burtică, ministrul comerţului exterior, Bujor Almăşan, ministrul industriei miniere şi geologiei, Ioan Avram, ministrul industriei construcţiilor de maşini, Angelo Miculescu, ministrul agriculturii şi silviculturii, Dan Enăchescu, ministrul sănătăţii, Petru Burlacu, adjunct al ministrului afacerilor externe.

— Din partea centrafricană :

Ange Patasse, ministrul de stat însărcinat cu dezvoltarea, Nestor Kombot-Naguemon, ministrul afacerilor externe, Henri-Paul Boundio, ministru delegat la preşedinţia Republicii, însărcinat cu secretariatul guvernului, Bernard-Christian Ayandho, ministrul industriei, minelor şi geologiei, Jean-Marie Wallot, ministrul comerţului, Marie-Josephe Franck, ministrul cu problemele sociale, Albert Sato, ambasadorul Republicii Africa Centrală în Republica Socialistă România, Nicolas Awoyamo, secretar general adjunct la Ministerul Afacerilor Externe, Jaques Topande-Makombo, director al Diviziei Europa—America în Ministerul Afacerilor Externe.

Cu prilejul convorbirilor, care s-au desfăşurat într-o atmosferă prietenească şi de înţelegere reciprocă, cei doi preşedinţi s-au informat asupra activităţii şi preocupărilor celor două state pe plan intern şi extern, au analizat stadiul relaţiilor bilaterale şi au făcut un schimb de păreri cu privire la unele probleme ale situaţiei internaţionale.

Cele două părţi au consemnat cu satisfacţie că relaţiile dintre Republica Socialistă România şi Republica Africa Centrală cunosc o dezvoltare continuă şi au constatat că există condiţii favorabile pentru lărgirea şi diversificarea lor, corespunzător intereselor celor două ţări şi popoare. Cei doi şefi de stat au subliniat importanţa contactelor din ultimii ani şi a acordurilor încheiate între România şi Republica Africa Centrală pentru o mai bună cunoaştere a preocupărilor şi realizărilor celor două popoare şi crearea condiţiilor favorabile dezvoltării colaborării bilaterale.

Ei au exprimat hotărîrea de a folosi posibilităţile existente pentru intensificarea, în avantajul reciproc, a cooperării economice şi tehnice, a schimburilor comerciale. În acest sens, cele două părţi, în aplicarea acordului de cooperare economică şi tehnică şi acordului comercial, semnate la 13 septembrie 1968 la Bucureşti, au convenit ca în luna august a.c. să se întrunească la Bangui comisia mixtă pentru a stabili măsurile concrete care trebuie să fie întreprinse de către cele două părţi pentru realizarea unor acţiuni de cooperare în sectoarele : transporturi, inclusiv feroviar, indus-

(Continuare în pag. a V-a)

Ce faceţi pentru educaţia patriotică a tineretului ?

anchetă culturală

O cascadă de entuziasm se revărsa pe străzile Oradiei. 10 000 de tineri, elevi, studenţi, muncitori, cu drapele şi pancarte, scandînd lozinci şi făcînd să răsune vechiul oraş ardelean de refrenele binecunoscute ale cîntecelor patriotice şi revoluţionare, alcătuiau în zilele lui august o coloană lungă de kilometri care se îndrepta spre Monumentul eroilor.

V-am reprodus o secvenţă din filmul unei grandioase manifestări orădene prin care, anual, tineretul din localitate cinsteşte memorabilele evenimente din august 1944. Este, de fapt, o imagine simbol a temperaturilor înalte la care se ridică patriotismul tinerei generaţii, aici ca şi în orice altă parte a ţării. Un patriotism care, exprimat amplu în entuziasta manifestaţie festivă, se regăseşte cotidian în gestul simplu, direct, de răspuns la apelurile ţării. Iar dacă am căuta resorturile sensibile ale acestei admirabile stări de spirit nu am putea omite educaţia atentă, nuanţată a noilor generaţii, realizată prin efortul conjugat al organizaţiilor de partid, de U.T.C., al şcolii, aşezămintelor culturale şi instituţiilor artistice. Din multitudinea acestor factori ne-am oprit atenţia asupra felului cum acţionează organizaţia de tineret şi aşezămintele culturale, adresîndu-le o unică întrebare : **„Ce aţi întreprins pentru educaţia patriotică a tinerei generaţii ?".**

Răspunsurile primite, dar mai ales faptele constatate demonstrează că în judeţul vizitat educaţia tineretului constituie realmente una din direcţiile principale ale activităţii cultural-politice. Stînd de vorbă cu numeroşi tineri am încercat să desluşim ecoul lăsat în conştiinţa şi convingerile fiecăruia de manifestările ce-şi propuneau o finalitate educativ-patriotică. Adică am urmărit **eficacitatea acţiunilor datorată conţinutului lor, originalităţii cu care au fost concepute, caracterului lor viu, direct, neşablonard.**

De la bun început trebuie spus că dacă din punct de vedere cantitativ acţiunile cu caracter educativ sînt relativ numeroase, calitativ rămîne încă destul de făcut. În centrul de judeţ există o serie de instituţii de cultură, care doar într-o slabă măsură includ în programul lor de activitate asemenea preocupări. La casa municipală de cultură, la clubul tineretului ca şi la cluburile sindicale, la universitatea populară am întîlnit în planurile de muncă o serie de conferinţe şi expuneri, de simpozioane şi mese rotunde pe teme politice, sociale şi istorice. Cultivarea dragostei pentru pămîntul patriei, pentru trecutul său istoric, respectul faţă de lupta de secole pentru libertate, preţuirea jertfei luptelor revoluţionare comune ale românilor, maghiarilor ca şi ale altor naţionalităţi conlocuitoare reprezintă tot atîtea obiective de profundă semnificaţie ale activităţii educative care şi-au aflat uneori prezentări de o vibrantă atitudine. De justificat ecou s-au bucurat în rîndul tinerilor şi acele activităţi care şi-au propus să abordeze şi să explice conţinutul nou al patriotismului socialist, să prezinte înfăptuirile obţinute în urma străduinţelor comune, a frăţiei în muncă, sub conducerea partidului, pentru dezvoltarea şi înflorirea patriei noastre.

Nu întotdeauna, însă, conţinutul activităţilor s-a ridicat la nivelul de exigenţă pe care-l presupune abordarea unor asemenea teme. Deşi instituţiile vizitate s-au străduit — aşa cum am arătat — să-şi axeze programul pe aspectele cele mai semnificative, mai grăitoare, ale politicii partidului şi statului nostru, în vederea unei utile şi eficiente educaţii patriotice, frecvenţa unor mari teme, modalităţile de prezentare nu şi-au găsit întotdeauna ilustrarea cea mai convingătoare. Ne-a surprins astfel faptul că activităţi importante care pot da rezultate în urma unei munci diferenţiate, pline de tact pedagogic sînt lăsate să se desfăşoare monocord, utilizînd un singur „canal de emisie" — desigur şi el important, însă puţin eficace prin unilateralitatea sa. Noţiunea de „educaţie patriotică" este oare compatibilă numai cu acel gen de manifestări în care dialogul se poartă de la sală la prezidiu ?

Radu CONSTANTINESCU

(Continuare în pag. a V-a)

Tovarăşului **NICOLAE CEAUŞESCU**

Secretar general al Partidului Comunist Român, Preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

Tovarăşului **ION GHEORGHE MAURER**

Preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România

BUCUREŞTI

În numele Comitetului Central al Partidului Popular Revoluţionar Mongol, al Prezidiului Marelui Hural Popular, al Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Mongole, al întregului popor mongol şi al nostru personal, vă exprimăm dumneavoastră şi, prin dumneavoastră, Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Consiliului de Stat, Consiliului de Miniştri ale Republicii Socialiste România şi poporului frate român sincere mulţumiri pentru caldele felicitări şi urările cordiale transmise cu ocazia celei de-a 49-a aniversări a victoriei revoluţiei populare mongole.

Noi împărtăşim convingerea dumneavoastră că prietenia frăţească şi colaborarea între ţările noastre vor continua să se dezvolte şi să se lărgească în interesul popoarelor noastre, în numele întăririi unităţii şi coeziunii comunităţii socialiste, triumfului cauzei păcii şi socialismului.

Din tot sufletul vă dorim dumneavoastră multă sănătate, iar poporului frate român mari succese pe mai departe pentru cauza înfloririi Republicii Socialiste România, în lupta pentru menţinerea păcii în întreaga lume.

JUMJAAGHIIN ŢEDENBAL

Prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Popular Revoluţionar Mongol, Preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Mongole

JAMSARANGHIIN SAMBU

Preşedintele Prezidiului Marelui Hural Popular al Republicii Populare Mongole

DIALOG CETĂȚENESC

Cu geamantanul, călător prin hoteluri

- DOUĂ SCAMATORII ÎNTR-O RELAȚIE DIRECTĂ: „UITE BACȘIȘU', NU-I BACȘIȘU' !" – ȘI „UITE PATU', NU E PATU' !"
- CÎND CORECTITUDINEA RECEPȚIONERILOR SE MĂSOARĂ DUPĂ... CUNOȘTINȚELE FILOLOGICE

Despre hoteluri s-a scris în nenumărate rînduri și foarte adeseori în special critic. Raidul de față nu face nici el excepție de la „regulă". De ce ? Pentru că faptele reproșabile, foarte... diversificate în acest sector, continuă să se țină ca scaiul de activitatea hotelieră. Să vedem din nou ce scoate la iveală o incursiune pe cărările atît de bătătorite ale hotelurilor.

Încă de la început am fost surprinși de vitalitatea unei practici cel puțin rușinoase : favoritismul și „clupeala" — ca să nu zicem mita.

...Tocmai intrasem deunăzi în hotelul „Central" din Ploiești.

— Un pat.

De dincolo de tejgheaua care îl separă ermetic pe funcționar de restul... lumii, răspunsul sună glacial :

— Nu e, toată ziua n-o să fie... Revenim peste o oră în holul aceluiași hotel. Cum pășim pragul, ne ajung la urechi frînturi dintr-o... tocmeală. Recepționera, care în urmă cu o oră ne încredințase că toată ziua n-o să dispună de paturi libere, întreba cu exces de amabilitate : „Și doriți singur în cameră ? Da ? Vă dăm, cum să nu !". Tonul dulce cu care reprezentanta comerțului local „tranșa afacerea" ne-a dat certitudinea că pentru „clientul ei" ar fi fost gata să ofere chiar și o vilă cu vedere la mare — dacă în Ploiești era cu putință.

Cînd am pătruns în raza ei de observație, cerbera hotelului ne-a dojenit cu ochi ce voiau să spună : „Oare de ce v-ați reintors ? V-am spus doar, azi nu sînt paturi libere". La rîndul nostru ne întrebam : ce-ar fi să scoatem și noi „iarba fiarelor" din... portofel? Dar și-a făcut apariția administratorul. L-am pus în temă cu cele văzute și auzite, apoi ne-am declinat funcția.

— Cheia de la camera nr. 11 — a cerut el, fără altă vorbă.

Sus, în cameră (confortabilă și foarte curată), pe negîndite, administratorul ne face confidențe :

— De cînd am venit aici am destituit trei recepționeri. Au camere libere și spun că n-au. Dacă vrea să se odihnească, călătorul trebuie să plătească camera și pe de-asupra bacșișul.

— De pildă acum, revenim noi la partea strict practică a lucrurilor, are hotelul paturi libere ?

— Are.

Și administratorul face o evidență sumară :

— Patru la etajul unu, patru la etajul doi, patru la trei, iar la patru... (erau șase — n.n.). Și cu toate astea să știți că recepționera n-are nici o vină.

— Cum așa ?

— În general e fată bună. Știe și frunțuzește (sic !).

Ce se poate opune acestei logici, tari ca betonul armat ? Recepționera poate să știe și limba malgașă, dar... fată bună sau funcționară corectă nu s-a prea arătat a fi. Cum se explică excesul de sinceritate al administratorului ? Pentru că — socotește, probabil, dînsul — „servindu-ne", spera să trecem cu vederea haosul organizat care domnește în scriptele hotelului (camerele par ocupate, dar nu sînt), ca și practicile reprobabile de la serviciul recepție.

Hotelul „Milcovul" din Focșani se află situat pe undeva prin mijlocul orașului. I-am pășit într-o noapte pragul. În sala de primire, înconjurați de chibiți, doi jucători de table zvîrleau cu sete zarurile.

A urmat dialogul următor cu recepționerul :

— O cameră...

— Nu se vede (! ?). Pe semne bacșișul (n. n.).

— Vrem să ne odihnim...

— De unde sînteți ?

— Ce importanță are ?

— Atunci n-am diagramă !

La hotelurile „Vrancea" și „Potiana", aproximativ aceeași „ospitalitate". Oare nu aveau, într-adevăr, locuri libere hotelierii din Focșani ? A doua zi, însoțiți de căpitanul de miliție Alexandru Vasile, am verificat în amănunt fiecare cameră a fiecărui hotel. Spre uimirea noastră, am găsit locuri libere la discreție. De ce sînt atunci trimiși la „plimbare", în puterea nopții, o parte dintre cei care solicită locuri de dormit ? În loc de răspuns — cîteva fapte convingătoare : în camera nr. 4 a hotelului „Vrancea" i-am cunoscut pe profesorii Toma Parpală și Valeriu Duțu, de la școala generală din Negrilești. Li se încasase cîte 25 de lei, costul cazării, fără să li se elibereze chitanță. Prin urmare, banii intraseră direct în buzunarele largi ale recepționerului. Unui alt client — lui Anghel Valeriu, directorul școlii mai sus-amintite — gestionarul Gh. Prună i-a pretins pentru un pat o sumă întreită față de costul oficial. Exemplele ar putea continua. Cum de a fost posibil să se încredințeze administrarea și gospodărirea localurilor publice din oraș unor asemenea indivizi ?

Uneori, mai ales vara, cînd solicitările ajung la cota maximă, recepționerii — acești funcționari pe care comerțul local pare să-i fi investit cu puteri nelimitate și... discreționare — „lucrează" *en gros*. În București, ca să dăm numai un exemplu, într-una din serile trecute erau complet „blocate" toate cele 12 hoteluri (ale I.H.B.). Am verificat dacă locurile erau efectiv ocupate. Rezultatul : zeci și zeci de paturi libere. Socotim inutilă continuarea exemplificării. Este incontestabil faptul că, la unele hoteluri, reprezentanții administrației condiționează cazarea, practică supra-prețuri, caută să-și umfle cît mai bine buzunarele, în detrimentul cetățeanului și al firmei pe care o reprezintă. Și toate acestea în văzul lumii !

La prima vedere s-ar putea crede că hotelierii au posibilitatea să speculeze locurile disponibile pentru că cererea e mare iar oferta redusă. Este și aceasta o cauză. Într-adevăr, în condițiile în care unitățile economice și instituțiile își trimit delegații în toate colțurile țării, cînd turismul a luat la noi o dezvoltare fără precedent, cînd manifestările artistice și sportive atrag de pe tot cuprinsul țării un număr record de spectatori și suporteri, hotelurile fac față cu greu avalanșei solicitărilor. Or, practica supraprețului, a „dosirii" de locuri micșorează artificial această capacitate. Localurile publice respective ar putea satisface în condiții mult mai bune cererea dacă controlul asupra administrațiilor hoteliere ar funcționa cu toată severitatea.

În legătură cu inerția, în urma constatărilor proprii, sîntem în măsură să afirmăm că, în mare parte, aglomerarea din hoteluri — cu tot cortegiul ei de consecințe — este un fenomen artificial. **În primul rînd** : în jurul marilor și micilor orașe, în stațiunile de odihnă au fost „plantate" zeci de mii de căsuțe cochete, unele chiar confortabile, care cel puțin jumătate din an sînt numai bune de locuit. Iată însă că aceste hoteluri în miniatură stau aproape tot timpul goale. De ce ? Pentru că turiștii nu sînt niciodată îndreptați într-acolo și pentru că nu există mijloace de transport între oraș și perimetrul în care sînt ele construite. **În al doilea rînd** : întreprinderile hoteliere nu depistează decît accidental locuințe ai căror proprietari sînt amatori să devină gazde oficiale. **În al treilea rînd** : în pofida lipsei de spațiu, întreprinderile de hoteluri găzduiesc și delegații întreprinderilor și instituțiilor care au la dispoziție camere oficiale special amenajate.

În altă ordine de idei : aglomerația merge mînă în mînă și cu lipsa de gospodărire a spațiului hotelier, cu neglijarea normelor elementare de igienă și ospitalitate. Am văzut la Focșani, la Slatina, la Pitești și în alte orașe camere cu pereții coșcoviți, cu mobilierul lăsat în voia soartei. De ce ? Autoritățile locale aduc niște argumente lamentabile : „Așa e la hotel, vine lume de toată mîna..." E de-a dreptul intolerabilă și situația de fapt, și mentalitatea celor care gospodăresc hotelurile „fără categorie". La hotel nu trebuie să fie „cum o fi", călătorul să se simtă „fericit" că găsește, *acolo*, un pat și o pernă. Există condiții ca omul obosit de drum să fie primit ca oaspete, în sensul cel mai propriu al cuvîntului. Gazdele (plătite în acest scop) să-l primească amabile, pline de solicitudine, să-l servească corect și cu promptitudine.

La unele hoteluri serviciile (călcat, spălat, tuns, închirierile de obiecte etc.) au dispărut cu desăvîrșire. Explicația ? „Așa e la hotel". Poate că unii ar fi tentați să creadă în această placă tocită dacă n-ar vedea cu ochii lor cît de bine organizate sînt alte hoteluri din țară.

Activitatea hotelieră, atît de necesară din punct de vedere social, s-a dovedit a fi și rentabilă. Este însă absolut obligatoriu ca autoritățile locale, împreună cu forurile centrale de resort interesate, să analizeze metodele cele mai potrivite pentru înrădăcinarea unui spirit de cinste și corectitudine, precum și a unei concepții civilizate privind serviciul publicului, confortul și respectul față de cerințele călătorului.

Gheorghe GRAURE
Dumitru MINCULESCU

Hai să ne jucăm de-a negustorii !

Vai, ce sînt în stare pîrdalnicii de copii ! Mă refer la cei din blocul nostru, bloc mare, în apartamentele căruia sînt aproape o sută de țînci. Ce le-a dat prin gînd ? Era în curtea blocului, într-un loc mai dosnic, o grămadă de ambalaje sticloase : sticle de bere, borcane pentru miere de albine, sticle de suc, ambalaje care nu sînt primite la centrele de valorificare. Sînt aproape 200 de bucăți. (Cîte or fi în celelalte blocuri, în tot orașul, în întreaga țară ?)

Descoperind această grămadă de sticle și borcane, bune și curate, copiii au născocit un joc de toată frumusețea. Din cîteva lădițe, aruncate și ele prin curte, au „construit" un adevărat complex economic : o fabrică de bere cu o secție anexă pentru băuturi răcoritoare, o asociație intercooperatistă de albinărit, un centru comercial (bufet, restaurant, magazin alimentar), un alt centru pentru achiziționarea ambalajelor, birouri pentru reprezentanții diverselor ministere.

Cînd soarele se înalță pe cer, în curtea blocului nostru e o forfotă de neînchipuit. La fabrică, sticlele sînt umplute, cărăușii le duc pe dată la unitățile comerciale, de aici, consumatorii le iau, le golesc și le duc la centrul de achiziționare a ambalajelor. Cred că nu e necesar să mai spun că aici se manipulează apă în loc de bere, iar în loc de bani — nasturi și pietricele.

În primele zile, activitatea s-a desfășurat normal. Apoi au intervenit o seamă de necazuri. Unii responsabili s-au plictisit și lucrau de mîntuială. Alții aveau și alte preocupări, străine acestui joc. Bunăoară, într-o zi pe la orele 10, Gigel, responsabilul centrului de achiziții, a fost chemat la masă. Nu s-a învoit, ci a scris pe o hîrtiuță : „Nu primim, n-avem bani !" A pus lacătul și a plecat. A doua zi, apare alt bilețel : „Sînt după bani !" A treia zi, situația se repetă. De astă dată, cei ce veneau cu sticlele și borcanele erau înștiințați că : „Nu primim, n-avem ambalaje !" A patra zi, Gigel n-a mai pus nici un bilet și n-a mai venit la serviciu.

Firește că, de fiecare dată, Tudoruț, responsabilul jocului, a convocat colectivul de conducere, a analizat abaterile lui Gigel și i-a aplicat sancțiuni : prima oară avertisment, a doua oară vot de blam, a treia oară amendă, iar a patra oară i-a pus în vedere că la o nouă abatere va fi mutat disciplinar la alt centru. Gigel s-a înfuriat și, în loc să se îndrepte, a continuat să meargă și mai abitir pe făgașul abaterilor. Dîndu-și seama că unii dintre cei ce aduceau sticle și borcane (copii neșcolarizați încă) nu știau să socotească, îi înșela la plată : în loc de un nasture și șapte pietricele, dădea un nasture și trei pietricele. Inspectorii l-au prins însă în flagrant delict și conducerea e nevoită acum să-l sancționeze exemplar. Să-l mute disciplinar la alt centru, așa cum se procedează și în rețeaua adevărată de achiziționare a ambalajelor. Dar, unde să-l mute, căci în vreme ce în rețeaua adevărată există (numai în București) 122 centre, copiii blocului nostru n-au decît un singur centru. Problema însă s-a rezolvat. Din două lădițe, luate de la blocul vecin, s-a amenajat un nou centru, la care a fost detașat disciplinar Gigel.

Mă uit la Gigel. Nu se sinchisește de sancțiune. Stă rezemat de chioșc și zimbind... (era să spun „pe sub mustăți") zice : „E chiar mai bine aici. Am toată ziua umbră ! Lasă, că-i joc eu pe ei !"

„Ei" sînt bieții copii care vin cu stile și borcane. Și Gigel îi „joacă". De data asta însă... legal. A pus un afiș mare pe care scrie : „Nu primim sticle de bere de tip vechi, nu primim borcane de miere, nu primim sticle de suc !" Copiii vin, citesc și-i imploră pe Gigel : „Te rugăm să le cumperi, că noi n-avem ce face cu ele !" Gigel răspunde țîfnos : „Nu. Reclamați-mă la șef !" Șeful, Tudoruț, îi ia apărarea lui Gigel : „Nu poate să le primească. Aceste ambalaje au ieșit din uz, nu mai circulă". Copiii protestează : „Cum nu mai circulă, cînd noi chiar astăzi le-am cumpărat de la alimentara și de la restaurant. Ce să facem cu ele ?" Tudoruț ridică din umeri : „Nu știu, zice el. Adresați-vă Ministerului Industriei Alimentare, că de la el a venit această dispoziție". Copiii se reped la biroul reprezentantului ministerului. N-au însă noroc. Și aici găsesc pe ușă o hîrtiuță : „Sînt plecat în control". Copiii, furioși, aruncă ambalajele la vechea grămadă. Și grămada e mare. Sînt acum peste 200 de sticle și borcane. Cîte or fi la celelalte blocuri, în tot orașul, în întreaga țară ?

Și iată așa, năstrușnicul joc al pîrdalnicilor de copii a luat sfîrșit. Păcat. Ar fi trebuit să-l vadă și tov. Pavel Puni, Vasile Dragomir, directori comerciali, precum și ceilalți conducători de la colectivul Întreprinderii centrale pentru valorificarea ambalajelor. Poate ar fi găsit ei o soluție ca acest joc să se transforme într-o treabă serioasă.

D. TARNAUCEANU

P. S. E necesar să spunem că, înainte de născocirea jocului, copiii s-au documentat temeinic la centrele de achiziționare a ambalajelor din București, și anume la cele unde sînt responsabili următorii : Radu Crețu, Constantin Florea, Ion Ionică, Vasile Teleptean și Sultana Pometcu. Din experiența acestora și a celor ce îi îndrumă au învățat copiii jocul „Hai să ne jucăm de-a negustorii !".

D. T.

DIN NOU ÎN AUDIENȚĂ LA CONSILIUL POPULAR

La consiliile populare, ca de altfel la orice instituție de stat, pentru ca programul de lucru să nu afecteze timpul cetățeanului este necesar ca acesta să fie adaptat nevoilor reale cu cea mai mare supleț e.

Pornind de la aceste considerente, am întreprins anul trecut o anchetă la cîteva consilii populare din Capitală și din alte orașe ale țării. Consemnam pe atunci ca o anomalie faptul că la consiliile populare din sectoarele Capitalei și la serviciile lor de specialitate — cu rare excepții — orele de primire a publicului coincideau cu cele de la consiliul popular municipal. Citam numeroase cazuri cînd, datorită acestui program uniform, solicitanții erau nevoiți să piardă uneori cîteva zile în șir. S-a schimbat ceva între timp ? Reluînd investigațiile noastre pe această temă, ne-am oprit din nou la sectorul 5 din Capitală. De la bun început, o constatare plăcută : n-am mai găsit aglomerația de anul trecut și n-am mai auzit nici plîngeri care să acuze pierderea de timp. La serviciile cele mai frecventate, un program modificat după sugestiile deputaților dă posibilitate cetățeanului să aleagă pentru treburile sale o oră convenabilă, pînă seara. Audiențele la președinte și vicepreședinți au loc în prezent și în cursul după-amiezii, pînă la orele 20. De altfel, la consiliul sectorului 5 se practică actualmente așa-numita „audiență deschisă" — ceea ce înseamnă că uneori cetățenii sînt primiți și ascultați chiar și peste limitele orarului fixat.

Noutățile care au dat programului un caracter realist, punîndu-l în concordanță cu interesele cetățenilor, au operat modificări substanțiale indeosebi la comisia de judecată a sectorului, care pînă nu de mult era accesibilă pentru public numai o oră, în timpul prînzului. Erau numeroase cazurile cînd cetățenii făceau drumuri inutile la sediul consiliului. Pentru înlăturarea acestui neajuns, s-au creat 5 comisii de judecată ; ele își au sediul nu la consiliul de sector, ci în circumscripțiile electorale. Programul lor a fost modelat după dorințele împricinaților. Comisia nr. 1, de pildă, își ține acum ședințele la Clubul I.R.E.B. Activitatea ei începe, de obicei, după-amiază, la orele 17.

În ancheta de față ne-am extins investigațiile și la unele consilii populare din județul Prahova. La Cîmpina am împrumutat calitatea de „transferați recent la o întreprindere din localitate", și ca atare interesați să obținem un schimb de locuință. Cui ar fi trebuit să ne adresăm ? Desigur, serviciului de gospodărie locativă al consiliului popular orășenesc. Dar, la ora 16, oră potrivită pentru un cetățean care și-a încheiat îndeletnicirile profesionale cotidiene, la sediul primăriei am găsit birourile pustii. Cu un oarecare efort (pe aici nu se obișnuiește să se afișeze orarul de lucru cu publicul) am aflat că serviciul de gospodărie locativă primește pînă la 15,30.

— Ce ne facem, tovarășe Olteanu — ne-am adresat ofițerului de serviciu. Cum putem obține un schimb de locuință ?

— Încercați mîine dimineață...

— Bine, dar mîine dimineață sîntem la întreprindere, lucrăm.

— Știu eu... ? — se gîndește interlocutorul nostru.

Și ne privește cu compasiune... Nu ! Fatalitatea de a cere o invoire și de a recupera apoi un timp pierdut nu poate fi ocolită.

Uneori bunele intenții de a instituI un program mai adecvat de lucru se irosesc în zadar, pentru că lipsește controlul celor în drept. Așa stau lucrurile la consiliul popular municipal din Ploiești, unde serviciile mult solicitate (gospodărie locativă, arhitectură și sistematizare) au stabilit ore de primire atît dimineața cît și după-amiază. Din păcate, cetățeanul este frustrat cîteodată de acest avantaj, fiindcă programul nu e respectat. La orele 11,30, la serviciul gospodăriei locative, am găsit ghișeul închis, deși programul afișat acolo spunea, negru pe alb, că publicul e primit pînă la ora 12. După-amiază, ghișeul era tot închis, în ciuda programului care anunța reluarea activității începînd cu orele 17. Ghișeul s-a deschis, în sfîrșit, la 17,35... Mica „ciupeală" din timpul cetățeanului a devenit se pare o practică cotidiană la primăria din Ploiești. „Sînt certați cu punctualitatea tovarășii de la municipiu" — ne spunea N. Găină, tehnician la Combinatul petrochimic-Brazi, care a constatat această „nepotrivire" de program cîteva zile în șir. La intrarea în sediul municipiului am întîlnit alți cetățeni care solicitau o audiență. Am consultat programul, vizibil afișat la poartă. În ziua aceea, ing. Ion Trocaru, vicepreședinte al consiliului, primea publicul pînă la orele 17. Mai era încă o oră pînă la epuizarea timpului afectat audienței dar, spre surprinderea lor, cetățenii au aflat că „tovarășul Trocaru a plecat". Așa i-a informat portarul. Și pentru că tovarășul Trocaru „a plecat", mulți dintre ei n-au mai urcat treptele pînă la biroul său. Ulterior, am aflat însă că vicepreședintele se afla în audiență și-și aștepta solicitatorii.

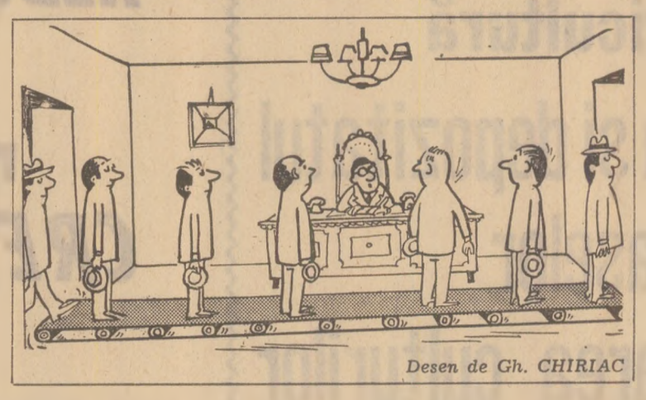

Desen de Gh. CHIRIAC

În ancheta de față nu ne propunem să indicăm cum trebuie să fie un program de lucru cu publicul. Consiliile populare sînt în măsură să hotărască studiind atent opiniile cetățenilor, ascultîndu-le doleanțele, ce program ar fi mai convenabil. O consultare permanentă cu publicul se impune cu atît mai mult cu cît, în sectoarele Capitalei, la Ploiești, sau Cîmpina — orașe în plină efervescență economică, cu o populație activă în creștere — sporește și volumul de lucru cu cetățenii. De aici și nevoia de a adopta programe suple, care să faciliteze contactul cu ei. Se înțelege că un program adecvat de lucru cu publicul nu poate fi stabilit în mod șablon. Oricare ar fi însă orarul adoptat de consiliile populare, el trebuie să slujească prompt pe cetățean, să-i menajeze timpul.

Ambrozie MUNTEANU

Izvoare de sănătate la Băile Felix

Într-un cadru pitoresc, ascunsă în mijlocul unei păduri seculare, se află stațiunea balneară Felix. Istoricul ei se pierde în negura anilor și se pare că, încă de pe vremea romanilor, mulți și-au refăcut sănătatea cu aceste ape termale, bogate în fier, sulf și în alte 12 substanțe chimice.

Stațiunea devine, an de an, mai modernă. Tov. *Emil Isătilă*, directorul ei, ne-a informat că în prezent în stațiune pot face tratamente peste 15 000 de persoane anual. Condițiile de cazare și tratament sînt și ele dintre cele mai bune. Pavilioanele existente au fost modernizate și înzestrate cu mobilier nou. De asemenea, au fost refăcute și modernizate bazinele în care se fac tratamentele. Mulți suferinzi urmează tratamentul și în aer liber, deoarece apa din cele două șranduri din stațiune este tot termală.

Orădenii s-au obișnuit atît de mult cu apa de Felix, încît și iarna solicită bazinele acoperite, sau chiar șrandul în aer liber. Începînd din anul viitor, numărul locurilor va crește simțitor, întrucît aici se construiește masiv. La 4 iulie a.c. a fost dat în folosință un pavilion modern, cu 300 de locuri. Noul pavilion, construit pe o coamă de deal, în inima pădurii, oferă condiții optime de viață. Se mai află în construcție și alte pavilioane cu cîte opt etaje, o bază medicală ce va deservi noile complexe, o sală de gimnastică, iar O.N.T. construiește un hotel elegant, cu 150 de locuri.

După cum ne-a informat dr. *Alexandru Popovici*, director cu probleme medicale, asistența medicală din stațiune este asigurată de un personal medico-sanitar bine pregătit profesional. Aici lucrează acum 23 de medici, dintre care cei mai mulți au o îndelungată experiență în balneologie.

La o distanță de 1 kilometru de Felix se află stațiunea „1 Mai", unde funcționează un camping ce poate găzdui 400 de persoane în căsuțe din material lemnos și 100 de persoane în corturi. Tot aici se află un bazin cu apă termală, cu valuri artificiale și alte amenajări apreciate de turiști.

Aurel POP
corespondentul „Scînteii"

AM PRIMIT SCRISOAREA DV.!

de Nicuță TĂNASE

STELICĂ ȘI „ZIDUL MORȚII"

Tovarășul Albulescu G. a plecat cu motoreta din satul Măgura pînă la Găești. Deci, cale de vreo 16 kilometri. Spre marea lui „fericire" i s-a stricat „calul" chiar în fața atelierului de reparat motorete al cooperativei „Înfrățirea"-Găești. S-a tocmit cu șeful, a dat 238 de lei și i s-a spus să se ducă a doua zi s-o ia ca nouă.

Cînd s-a dus nu l-a mai găsit nici pe Stelică, reparatorul, nici motoreta.

— Unde îmi e motoreta ?

— O s-o ai peste vreo două-trei zile... Își face și Stelică al nostru cîteva zile de concediu cu ea.

— Domnule, dar motoreta e a mea. Cum să se plimbe ?

— Cum ? Uite-așa...

După două zile, Albulescu și-a luat, în sfîrșit, motoreta în primire. A încercat s-o pornească, dar... îi trebuia o bobină nouă. Alți bani, altă distracție. În sfîrșit, motoreta a luat-o din loc și după 3 kilometri, iar a „murit". A cărat-o Albulescu din nou la atelier și Stelică i-a zis :

— Îi mai trebuie o piesă. La oficial piesa asta costă 278 de lei. Dar dacă mă „atingi" pe mine cu 150 lei, om te fac ! Poți să alergi cu ea și la „zidul morții".

În încheiere ne întreabă dacă trebuie să mai dea 150 de lei pentru piesa care la oficial costă 278.

Tovarășe Albulescu, cred că e mai bine să te sfătuiești cu miliția economică din Găești, că-i mai aproape. Iar în legătură cu alergarea la „zidul morții", eu zic să-l lași pe Stelică.

CARTOFUL PITIC ȘI CROAZIERA

În comuna Zam — Hunedoara, (ne aduce la cunoștință Vasile Boris) există un centru de legume și fructe. Aici, zice dumnealui, se vînd niște cartofi mult mai mici decît nucile, iar dacă ceri fructe ești servit cu oțet ori ambalaje goale. Cică se fac și niște concursuri ciudate. Cine găsește într-un kilogram de cartofi un cartof de mărimea cartofului, primește drept premiu din partea O.L.F.-ului Deva o croaziră cu motonava „Transilvania".

În sfîrșit, uite un O.L.F. care merită toate laudele.

UN RAS LA DOMNU'

Acum 4 ani, cooperativa de consum din Măureni — Caraș Severin a amenajat o frizerie. S-au adus toate ustensilele necesare, s-au angajat și frizeri. Și, cînd să zică hop, s-a deschis aici un centru de pîine. Asta-i bine. Dar... ce fac frizerii ? Sînt ambulanți. Pe tinichigii îi rad pe acoperiș, pe coșari pe coșuri, căruțașii sînt tunși în căruță, culegătorii de fructe în pom, electricienii pe stîlpii de înaltă tensiune...

Tovarășe Ambrozie (dumnealui ne-a trimis scrisoarea), vă rugăm să reveniți cu amănunte. Frizerii angajați de cooperativă primesc și prime de periculozitate de înălțime și, mai ales, de toxicitate ? Și încă ceva, președintele cooperativei se rade ? Dacă nu, un ras la domnu' !

CELE 5 VACI ȘI BIROCRAȚIA

I.A.S.-ul Sighișoara l-a delegat pe Emil Adam să cumpere din sectorul particular niște vite. S-a dus la tîrg la Mediaș și, conform instrucțiunilor ce le avea, a cumpărat 5 vaci. Le-a urcat în camion, i-a luat pe vînzători și a intrat cu ei să facă plata la casa de bilete din tîrg, în fața unui reprezentant. Reprezentantul era, dar n-avea ștampila la el să autentifice actul de vînzare-cumpărare. A fost îndrumat la consiliul municipal. Cu vacile în camion, pe o căldură de aproape 40 de grade au pornit la municipiu. Portarul i-a îndrumat la registratura generală. De aici au fost trimiși la etajul I, camera 53 (fără vaci). Aici au fost rugați să coboare la parter, la camera 12. Nici aici n-au reușit. Au urcat iar la etaj, la camera 63. Au găsit, în sfîrșit, pe cineva care să-i îndrume la Notariatul de Stat. Ceasul era 14 fără două minute și funcționara de aici avea servici numai pînă la ora 14. În cele 2 minute se putea pune o ștampilă. Dar funcționara n-a vrut și pace. Și-a strîns hîrtoagele de pe birou și a zis : Pa ! Ce părere aveți despre povestea asta ? Întreabă în continuare tovarășul Emil Adam.

Ce părere să am ? Cred că atitudinea celor care v-au pus pe drumuri trebuie... rumegată.

VREȚI SĂ VEDEȚI O COASTĂ FISURATĂ ?

Un tovarăș, Gheorghe Selestigiu (sau cam așa ceva) din București, a fost duminica trecută la bazinul cu valuri artificiale „Lido". A plătit taxa de intrare în valoare de 15 lei și, în loc să se răcorească, a ajuns la spital. Dumnealui spune cică la acest șrand nu este deloc asigurată securitatea amatorilor de soare și apă. Stînd în apă, s-a aruncat cineva peste el, rupîndu-i o coastă. Cică fel de fel de (evit cuvîntul) se aruncă în apă de la mari înălțimi, aruncă oamenii în bazin. În continuare mă invită la policlinica X să-i văd coasta fisurată.

Dragă tovarășe, sînt foarte milos din fire. Zău nu rezist să văd o coastă fisurată. În schimb o să rugăm pe responsabilul bazinului „Lido" să se ducă să vadă... Și, induioșat, poate face și dînsul o baie în bazinul cu valuri...

UN GESTIONAR, O LAMĂ DE RAS ȘI NIȘTE RAȚE

Titică Văleanu mă cam ia la „vale" în scrisoarea domniei sale. Îmi zice : dumneata cît dai pe o lamă de ras care costă 1,50 lei ? Îi zic : 1,50 lei. Zice : eu dau 3,50. Zic : de ce ? Zice : pentru că așa vrea gestionarul magazinului din satul Covrigi — Gorj. Și în continuare mai zice : responsabilii magazinelor dumneavoastră de acolo, din București, au rațe ? Zic : or fi avînd. Treaba lor. Dar de ce mă întrebi ? Zice : gestionarul magazinului nostru sătesc are rațe și seara, cînd vin sătenii după cumpărături, cînd vînzarea e în toi, dumnealui închide magazinul și pleacă să-și adune rațele din cîmp. Abia după ce le bagă în coteț continuă vînzarea. Zic : oi n-are ? Zice : asta ne-ar mai trebui. Ne-ar servi cînd s-or întoarce oile din munte.

Ce să mai zic ? Nu mai zic nimic. Poate citește rîndurile acestea cine trebuie. Și îi zice el ceva responsabilului.

MORȚII ELIBEREAZĂ ACTE ?

Ion Dobariu se luptă de un an de zile cu Întreprinderea construcții de căi ferate Timișoara să obțină un certificat doveditor că angajarea lui s-a făcut prin transfer de la gospodăria economică sportivă nr. 20 Timișoara. În ultima scrisoare sosită de la Timișoara se motivează astfel netrimiterea actului : „...O mare parte din personalul care a lucrat în resortul personal administrativ este plecat iar alții decedați..."

Tovarășe Dobariu, dacă cei care au plecat au luat cu ei și actele oficiale ale întreprinderii, aliluia certificat. Nu se mai poate face nimic. Poate aveți noroc ca actele să fi fost îngropate cu cei decedați. După 7 ani știți că...

Dacă nu puteți aștepta 7 ani, luați un reprezentant al întreprinderii sus-amintite, pe cineva de la Oficiul juridic și chemați spiritele celor care au fost îngropați cu actele dumneavoastră. Dar de ce vă grăbiți ? Șapte ani ca mîine trec !

pagina economică

Viteză zilnică maximă la recoltatul grîului!

Raid-anchetă în județele Dolj și Bihor

Atingerea vitezei zilnice stabilite la recoltatul grîului și celorlalte culturi exprimă de fapt efectul măsurilor ce s-au luat în fiecare unitate agricolă pentru buna organizare a muncii, pentru folosirea cu întreaga capacitate de lucru a tractoarelor și combinelor, a forței de muncă. Cum se realizează acest indice esențial pentru terminarea la timp a recoltării, ce măsuri se iau pentru ca, zi de zi, grîul să fie strîns de pe suprafețe cît mai mari ? Iată cîteva concluzii desprinse cu prilejul unui raid-anchetă efectuat în județele Dolj și Bihor.

ÎN JUDEȚUL DOLJ, pînă la data de 17 iulie a.c., cooperativele agricole au recoltat numai 32 960 de hectare, din cele 121 977 ha ocupate cu grîu. Nici orzul și mazărea, care au ajuns la maturitate de mai multă vreme, n-au fost recoltate de pe întreaga suprafață. Nerealizarea vitezei zilnice la recoltat, atunci cînd timpul este bun de lucru în cîmp, atrage după sine și un ritm nesatisfăcător la executarea arăturilor de vară și la însămînțarea culturilor succesive. Specialiștii de la direcția agricolă județeană, cît și cei din unitățile cooperatiste susțin că întîrzierea s-ar datora ploilor care au căzut abundent și foarte frecvent.

Desigur, ploile au determinat o anumită încetinire a ritmului la recoltatul păioaselor, dar faptele demonstrează că nu poate fi absolutizată această cauză. O examinare mai atentă a evoluției recoltării în mai multe cooperative agricole din județ ne-a prilejuit o seamă de constatări care demonstrează că întîrzierile la secerișș, la însămînțarea culturilor duble și transportul cerealelor la bazele de recepție sînt determinate de unele carențe în organizarea muncii. Iată cîteva exemple din multe altele. Pe tarlaua cu grîu de la punctul numit „Calu", a cooperativei agricole din Podari, lucrau 4 combine. Deși recoltatul a început la 11 iulie, pînă la data raidului el fusese terminat numai pe 80 ha. Am vrut să cunoaștem părerea tov. Petre Georgescu, șeful secției I.M.A. Circea, care deservește această unitate, despre cauzele acestei situații. Iată ce ne-a relatat : „În primul rînd, ducem lipsă de oameni care să deservească combinele în condiții optime. Președintele cooperativei, Gh. Pătra, nici nu vine pe teren să vadă cum merg lucrurile". Ce face președintele la ora cînd în cîmp combinele nu lucrează cu întreaga capacitate ? „Se află la sediu — ne-a spus inginerul-șef Așteaptă o comisie de la județ pentru rezolvarea unor probleme în legătură cu o asociație intercooperatistă. Nici ieri n-a fost la cîmp".

Desigur, activitatea unei cooperative agricole în această perioadă nu se rezumă numai la strînsul grîului, dar, pe primul plan, trebuie să stea această acțiune. Cu atît mai mult, cu cît timpul nefavorabil a întîrziat mult lucrările. Or, în aceste condiții, prezența în cîmp a președintelui este indispensabilă pentru a lua pe loc măsurile cele mai indicate. „La 13 iulie, ne-a spus șeful secției I.M.A., deși se putea lucra din plin la treieratul mazării, la orele 16,30 am fost nevoiți să oprim combinele pentru că cei ce le deserveau au plecat acasă". În nici una din zilele de cînd a început recoltatul, la cooperativa Podari combinele nu au realizat viteza zilnică de lucru tocmai din cauza slabei organizări a muncii.

În multe alte cooperative agricole, viteza zilnică stabilită nu se realizează. La cooperativa din Galicea Mare, pe tarlaua de grîu din marginea satului, 6 combine stăteau degeaba. Dintre acestea, trei erau defecte. Cu încetinitorul se desfășoară și lucrările de eliberare a terenului. La unele prese de balotat paie lucra numai cîte un om, pierzîndu-se mult timp cu descărcatul baloturilor. În unele locuri, datorită faptului că treieratul mazării nu s-a făcut la timp se înregistrează pierderi de recoltă. La cooperativa agricolă din Maglavit, la punctul „Fîntîna Banului", pe o tarla de peste 70 ha de mazăre, din cauza întîrzierii treieratului, s-a scuturat o mare cantitate de boabe. După cum ne relata brigadierul de cîmp Lucian Jugravu se pierd cel puțin 200 kg de boabe la ha. Este consecința amînării acestei lucrări de către consiliul de conducere și inginerul cooperativei, care au găsit de cuviință să repartizeze combinele la alte culturi.

Recoltatul păioaselor merge încet și datorită faptului că acum ies la iveală neglijențele și superficialitatea care s-au manifestat la reparea combinelor, preselor de balotat și tractoarelor. La începutul campaniei, ținînd seama de dotarea materială existentă, se preconiza să se realizeze o viteză zilnică la recoltat de 7 970 ha, asigurîndu-se astfel ca recoltatul să se termine în cel mult 12 zile în sudul județului și 15 zile în partea de nord. Dar, din cauza defecțiunilor la combine, a nerealizării vitezei de lucru zilnice, terminarea în timpul stabilit a recoltatului devine incertă.

ÎN JUDEȚUL BIHOR, vremea a fost călduroasă și frumoasă, prielnică secerișului. S-a lucrat din plin la recoltatul orzului. Multe cooperative agricole — printre care cele din Borș, Salonta, Mădăras, Diosig — au terminat de recoltat întreaga suprafață cultivată cu orz.

Acum, specialiștii din unitățile agricole concentrează forțele la strîngerea grîului. Zilnic se controlează stadiul de coacere a grîului ; pe parcelele unde grîul s-a copt se trece fără întîrziere la recoltarea lui. Așa se munește la I.A.S. Valea lui Mihai și la cooperativele agricole din Secuieni, Tarcea, Salonta, Valea lui Mihai, Săldăbagiu și altele. Dar, cu toate că direcția agricolă și uniunea județeană au luat din timp măsuri pentru ca recoltatul să se execute în condiții cît mai bune, din păcate se constată încă o serie de deficiențe care întîrzie strîngerea recoltei.

Conform planului de lucru, cele 1 276 combine existente trebuie să recolteze zilnic 3 500 ha cu grîu, orz și secară. Miercuri, 15 iulie, nu s-au recoltat însă decît 1 472 ha. Dacă facem o simplă operațiune de împărțire constatăm că o combină a recoltat, în medie, mai puțin de 2 ha. Cauza ? Din cele 1 276 de combine n-au lucrat decît 893. De asemenea, din cele 496 prese de balotat n-au funcționat decît 295. Numărul mare de combine care au stat la marginea lanurilor a influențat viteza medie zilnică de recoltat, coborîndo sub nivelul stabilit. De ce merge așa de încet recoltatul în județul Bihor ? Este adevărat că grîul încă nu s-a copt decît pe alocuri, dar se putea termina recoltatul orzului. De asemenea, întîrzie pregătirea terenului și însămînțarea culturilor duble. Pînă în ziua de 17 iulie s-au însămînțat 4 000 ha. Dar dacă ne gîndim că în această vară vor trebui însămînțate cu culturi duble aproape 35 000 ha, din care 10 000 ha cu porumb, constatăm că ceea ce s-a făcut pînă acum reprezintă încă foarte puțin.

Strîngerea cît mai grabnică a recoltei și evitarea oricăror pierderi impun ca organele agricole, conducerile unităților agricole socialiste să ia măsuri pentru realizarea și depășirea vitezei zilnice stabilite la recoltat și la însămînțarea culturilor succesive, înlăturînd cu promptitudine, la fața locului, deficiențele de ordin organizatoric care se fac simțite.

Nistor TUICU
Aurel POP
corespondenții „Scînteii"

NOI OBIECTIVE MINIERE

BAIA MARE (Corespondentul „Scînteii") La exploatarea minieră Herja, care își are „sediul" nu departe de Baia Mare, brigada minerului Nicolae Cosma a terminat într-un timp record, cu cinci luni mai devreme, puțul de extracție din zona superioară a zăcămîntului minier. Noul obiectiv, cu o lungime de aproape 150 metri liniari și un profil de 10 mp este înzestrat cu o mașină de extracție de fabricație românească. Fiind destinat transportului de materiale și muncitori, puțul de extracție deservește, în condiții îmbunătățite, cinci orizonturi miniere, avînd totodată o însemnătate deosebită în sistematizarea și exploatarea zăcămîntului din zona superioară.

Aici, la Herja, au mai fost puse în funcțiune o stație de compresoare, sistemul de aducțiune a apei potabile și industriale, iar în acest trimestru se vor termina lucrările de mecanizare a transportului la orizontul plus patru. Se studiază, de asemenea, posibilitățile de folosire a locomotivelor electrice mixte, de dispecerizare a transportului din subteran prin radiofonie, de automatizare a stației de probare industrială. În paralel, minerii din Herja experimentează cu succes exploatarea minieră prin abataje cu fîșii verticale, cu schele metalice mobile, metodă care reduce substanțial pierderile de minereu, dublează productivitatea muncii față de exploatarea în abatajele cu fîșii orizontale și rambleiere.

În secția de costume pentru băieți și bărbați a Fabricii de confecții din Focșani

Foto : S. Cristian

În industria construcțiilor de mașini

TERMENELE REALIZĂRII INVESTIȚIILOR DE MÎINE DEPIND DE PUNCTUALITATEA DOCUMENTAȚIEI DE AZI

Sub aspectul investițiilor, anul 1970 — an de joncțiune între două cincinale — este realmente un an cu un volum important de lucrări. Valabilă pentru oricare ramură a economiei naționale, această caracteristică cunoaște un accent pronunțat în cazul industriei constructoare de mașini. Pe lîngă cele 94 de obiective ce urmează să fie puse în funcțiune și altele 43 a căror construcție este prevăzută să înceapă, tot în acest an trebuie încheiată pregătirea primelor lucrări de investiții din programul amplu pe care Congresul al X-lea l-a stabilit pentru dezvoltarea industriei constructoare de mașini în viitorul cincinal. Astfel, alături de lucrările ce vor trebui continuate la circa 70 de obiective începute în acest an sau mai de mult, în anul viitor va începe construcția altor 47 de obiective și capacități industriale.

Din oricare punct de vedere am judeca acest plan de investiții — fizic sau valoric — el apare mult sporit față de cel al anului curent, ca și față de oricare altă perioadă precedentă. Remarcabilă este, de asemenea — chiar și numai la simpla trecere în revistă a titlurilor viitoarelor investiții — orientarea preponderentă a fondurilor de investiții în direcția dezvoltării subramurilor moderne ale industriei constructoare de mașini : fabricația de utilaje complexe, de mașini-unelte, scule și mecanică fină, precum și în domeniul electrotehnicii și electronicii. Se desprinde din aceasta că se înfăptuiește cu succes indicația dată de Congresul al X-lea al partidului de a se îmbunătăți simțitor în următorii ani structura fiecărei ramuri industriale, — și cu deosebire a industriei constructoare de mașini — în sensul creșterii cu precădere a acelor domenii strîns legate de progresul tehnico-științific contemporan care asigură valorificarea superioară a resurselor materiale și a capacității tehnice a forței de muncă, ridicarea productivității muncii sociale.

Deci, fondurile materiale și bănești au fost alocate potrivit cuantumului și destinației dinainte stabilite. Acest fapt ne îndreptățește să formulăm cîteva întrebări : care este în prezent stadiul pregătirii noilor investiții ale industriei constructoare de mașini ? Va fi încheiată elaborarea documentelor de avizare a noilor obiective la termenele stabilite de legea privind aprobarea planului de stat pe 1971 ?

Cadrele de conducere din Direcția generală de dezvoltare a ramurii și de investiții a M.I.C.M., cărora ne-am adresat, au fost unanime în părerea că, în momentul de față, pregătirea noilor investiții este mai bună ca în alți ani ; faptul că au fost cunoscute din vreme marea majoritate a noilor obiective ce vor fi construite anul viitor a dat posibilitatea să se înceapă la timpul oportun pregătirea documentației de avizare și de execuție. Tov. ing. **Ion Orbeșteanu**, director în direcția amintită, a precizat că, printr-un grafic, sînt urmărite fazele de elaborare și aprobare a documentației în vederea respectării termenelor preconizate prin legea de aprobare a planului de stat ; potrivit acesteia, lucrările noi vor trebui să aibă aprobați indicatorii tehnico-economici pînă la începutul lunii septembrie, iar elaborarea proiectelor de execuție să se încheie cel mai tîrziu la începutul lunii decembrie ; cît privește documentația de execuție a lucrărilor în continuare, aceasta trebuie să fie întocmită integral pînă la 1 octombrie.

Exigențele legii sînt deci clare : mai puțin limpezi au fost însă răspunsurile pe care directorul amintit le-a formulat în legătură cu stadiul efectiv al pregătirilor, comparativ cu termenele mai sus-amintite. Am reținut că la sfîrșitul lunii iunie erau definitivate circa 50 la sută din proiectele de execuție ale lucrărilor „în continuare". Este, de altfel, singurul rezultat concret pe care l-am aflat.

Reluînd discuția de la acest punct cu tov. **Ion Lalu**, șeful serviciului finanțarea construcțiilor de mașini din Banca de Investiții, am constatat că situația pregătirii noilor investiții din această ramură industrială se prezintă în altă lumină decît cea desorisă de specialiștii ministerului de resort.

La începutul lunii iulie, de pildă, din cele 47 lucrări noi prevăzute să înceapă anul viitor, numai trei aveau studiul tehnico-economic aprobat ; pentru alte 23 de obiective, studiile de fundamentare se aflau în curs de aprobare sau avizare, în vreme ce la restul obiectivelor înscrise în plan, cu două luni înainte de închiderea acțiunii de avizare se lucra abia la elaborarea documentației. Luînd drept repere de judecată aceste trei cifre, se poate afirma că pregătirea viitoarelor investiții ale industriei constructoare de mașini se află într-o fază relativ întîrziată.

Desigur, nu ignorăm faptul că necesități majore ale economiei naționale au impus cîteva schimbări în lista titlurilor de investiții deja cunoscută, în sensul că au fost înscrise în plan lucrări noi despre care în urmă cu cîteva luni nici vorbă nu era sau au fost aduse în urgența întîi obiective a căror execuție era stabilită să înceapă mai tîrziu, în următorii ani ai viitorului cincinal. La drept vorbind, o asemenea situație nu este cu nimic anormală. Planul, ca instrument de dirijare a proceselor economice, nu este și nu trebuie să fie o schemă rigidă. Pe parcurs pot apărea cerințe urgente de care el trebuie să țină seama. Dacă actuala întîrziere a pregătirii noilor investiții ar fi fost determinată numai de aceste adăugiri de ultimă oră — 5—6 cîte numără ele în prezent — și celelalte lucrări cunoscute mai de mult ar fi fost pregătite din timp, atunci industria constructoare de mașini s-ar fi aflat într-o situație efectiv avansată cu pregătirea noilor investiții.

Rămînerea în urmă a pregătirii documentației noilor investiții este condiționată atît de precizarea cu întîrziere de către titularul de investiții — Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini — a temelor de proiectare, cît mai ales de duratele lungi de timp în care are loc avizarea studiilor tehnico-economice. Documentația pentru începerea lucrărilor la noua Uzină de utilaj terasier de la Buzău, de pildă, a fost predată spre aprobare și avizare la sfîrșitul lunii martie, la fel ca și studiul tehnico-economic al etapei a III-a de dezvoltare a Fabricii de osii și boghiuri Balș ; la sfîrșitul lunii aprilie a fost gata și documentația pentru dezvoltarea uzinelor „Hidromecanica" din Brașov și „Grivița Roșie" din Capitală. Pînă la începutul lunii iulie, deci după trei și, respectiv, două luni, unele din aceste documentații abia fuseseră trimise la Comitetul de Stat al Planificării, în vreme ce altele așteptau încă să treacă prin Consiliul tehnico-științific al ministerului. Ing. **Ion Fătăceanu**, directorul Institutului de proiectări pentru construcția de mașini apreciază că în unele situații avizarea S.T.E.-urilor se prelungește peste limitele impuse de necesități. Interlocutorul și-a exprimat nedumerirea, de pildă, față de asemenea amînări și în cazul lucrărilor de dezvoltare ce vor fi executate anul viitor la uzinele „Steagul roșu" Brașov, la „Progresul" Brăila, sau a altora noi — cum este uzina de utilaj pentru materiale de construcții și refractare, unitate ce va fi construită la Bistrița-Năsăud. În toate aceste cazuri, ca și în altele neînserate în rîndurile de față, conducerea instituției amintit solicita factorilor de răspundere din M.I.C.M. să exercite toate diligențele pe lîngă organele în sarcina cărora se află avizarea studiilor tehnico-economice pentru a urgenta această esențială operație.

Termenele stabilite prin legea de aprobare a planului de stat pe anul viitor pentru elaborarea documentațiilor tehnico-economice sînt dictate de însăși logica execuției investițiilor. Ele au fost astfel calculate ținînd seama de timpul care trebuie să fie afectat pentru contractarea necesarului de utilaje, cît și pentru organizarea lucrărilor de către constructor. Aceste faze importante — contractarea utilajelor și organizarea șantierelor — de care depinde execuția la termen a oricărei investiții, cu atît mai mult se impun a fi respectate în cazul industriei construcțiilor de mașini, ramură care se lansează în noul cincinal cu un larg program de lucrări. Și nu-i vorba de orice fel de investiții, ci de fabrici, uzine și mari capacități de producție care accentuează și mai mult rolul vital al industriei constructoare de mașini în progresul economic general al țării. Iată de ce trebuie înțeles cu toată răspunderea că aminarea începerii acestor lucrări, ca urmare a întîrzierii pregătirii documentației, este de natură să genereze implicații nefavorabile atît în mecanismul dezvoltării ramurii respective, cît și în cel al altor sectoare din economie, la echiparea cărora construcția de mașini participă nemijlocit. Timpul care a mai rămas permite o redresare simțitoare a actualei situații. Este necesară însă o reconsiderare de urgență a atribuțiilor din partea titularului de investiții, căruia noile acte normative i-au conferit instrumente eficace de intervenție. În virtutea drepturilor, cît mai ales a obligațiilor ce-i revin în calitatea sa de mandatar al fondurilor statului, Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini — ca titular de investiții — trebuie să se evidențieze ca un autentic factor de coordonare și impulsionare a lucrărilor de pregătire a noilor investiții.

Ioan ERHAN

Coloana fără sfîrșit

(Urmare din pag. I)

lidari cu muncitorii din uzine și de pe ogoare în ampla acțiune de recuperare a pagubelor produse de inundații de suplimentare a sarcinilor de plan din acest an.

De ziua lor, constructorii raportează cu legitimă mîndrie realizări de seamă în însuflețitoarea întrecere în care sînt angajați cu toate forțele. În primul semestru al acestui an ei au dat în funcțiune 149 capacități de producție industriale și agrozootehnice, au dat în folosință 28 000 apartamente construite din fondurile statului și peste 7 000 apartamente proprietate personală.

De la Bicaz la Argeș și Porțile de Fier, de la Turnu Măgurele la Săvinești și Iași, de la Reșița la Hunedoara și Galați ; ei au parcurs — primii — traiectoriile energiei, chimiei, siderurgiei, și atîtea alte traiectorii din care nu mai puțin importantă ni se pare a fi traiectoria civilizației și confortului înscrisă de uneltele lor în toate orașele țării. Dar drumurile străbătute de ei nu țin numai de domeniul geografiei, industriei și urbanismului. Este drumul, pe verticală, al propriei lor vieți, este ascensiunea, treaptă cu treaptă, a propriei lor profesii. De la uneltele tradiționale ale meseriei, de la lopată și mistrie, constructorii au parcurs drumul modernizării, avînd astăzi la dispoziție un uriaș parc de mașini, utilaje și instalații menite să le ușureze munca, să sporească randamentul efortului lor, iar evoluția profesiei îi obligă, renumele bine meritat ridică și mai sus ștacheta pretențiilor față de ei înșiși.

Mai mult ca oricînd în acest an, an în care actualul plan cincinal se încheie deschizînd drum viitorului cincinal, traiectoria constructorului se ghidează după punctele cardinale ale întregii noastre dezvoltări economice : Eficiență, Calitate, Economie, Punctualitate. *Pe unele șantiere își mai găsesc încă loc risipa și indisciplina, treaba făcută de mîntuială sau aminarea termenelor, se mai întîlnesc oameni care nu pun prețul cuvenit pe fiece cărămidă, pe fiece leu. Desigur, edificiile înălțate de constructori sînt destinate să dăinuiască decenii, dar avem nevoie de ele acum, în termenul din contract ; desigur, statul investește sume uriașe în construcții, dar cere să fie gospodărește chibzuit fiecare ban. Acestea sînt comandamente majore ale profesiei, legiferate, de curînd, în forul suprem al țării, legi necesare în perspectiva marilor construcții desfășurate potrivit Directivelor Congresului al X-lea al partidului.*

Viitorul cincinal, de care ne mai despart doar cîteva luni, prevede înfăptuirea unui amplu program de investiții din fondurile centralizate ale statului, aproape egal cu totalul investițiilor din deceniul 1961-1970. În cinci ani, cît în zece ! Urcușul continuă, deci, mai dinamic, mai însuflețit, amintindu-ne, printr-o asociere de idei, de coloana lui Brâncuși cercînd să spargă cerul, coloana fără sfîrșit.

Într-adevăr, la coloana constructorilor care a pornit în '47-'48 pe drumurile țării s-au adăugat an de an noi eșaloane ; generația primelor brigăzi de muncă patriotică este urmată azi de noua generație a șantierelor naționale ale tineretului. O coloană fără sfîrșit străbate țara de la un capăt la altul, după cum tot o coloană fără sfîrșit este opera lor, contribuție de seamă la acest edificiu tot mai înalt și mai durabil, tot mai complex — edificiul socialismului în patria noastră.

Reducerea cheltuielilor materiale

(Urmare din pag. I)

ter. Consiliile de administrație ale combinatelor, comitetele de direcție din întreprinderi trebuie să înțeleagă bine că **în prezent nu este și nu poate fi justificată nici un fel de depășire a consumurilor de materii prime și auxiliare, dar, în același timp, nu trebuie admisă nici un fel de abatere de la prescripțiile de calitate a produselor.**

În anii din urmă, s-a impus tot mai mult în industria ușoară — ca o modalitate concretă atît pentru reducerea consumurilor specifice, cît și pentru ridicarea calității produselor — **utilizarea în fabricație a înlocuitorilor sau a unor materii prime noi.** În industria textilă, față de cheltuielile materiale planificate, s-au realizat pe această cale, în primul trimestru, economii în valoare de aproape 2 milioane lei, în industria de pielărie și încălțăminte — de peste 1,1 milioane lei, iar în industria cauciucului — de 430 000 lei. Serviciile noastre de concepție și de cercetare, colaborarea cu industria chimică au jucat un rol primordial în promovarea cu succes a înlocuitorilor, în efectuarea de încercări, în asimilarea produselor. În pofida unor argumente care pînă la urmă s-au dovedit netemeinice, faptele au demonstrat clar că, prin introducerea unor materiale noi, calitatea produselor nu este cu nimic lezată. Dimpotrivă ! Firele chimice și talpa artificială, fabricate la un preț de cost mai scăzut, nu numai că se ridică din punct de vedere calitativ la nivelul produselor realizate din materii prime naturale, ci chiar îmbunătățesc unele caracteristici funcționale ale încălțămintei și țesăturilor.

Demn de menționat este faptul că înlocuitorii — prin crearea în viitor a unei puternice baze de producție — se vor folosi din ce în ce mai mult. În sectorul textil, de exemplu, ponderea fibrelor chimice, în totalul fibrelor utilizate, va ajunge în următorii cinci ani la 50 la sută, față de numai 38,6 la sută în acest an. În industria de încălțăminte se prevede ca în perioada 1971—1975 să se folosească — mai mult decît în cei cinci ani anteriori — 3 300 tone talpă artificială, 4 300 tone talpă din cauciuc, 11 900 tone texon, precum și 1 500 tone piele artificială, ceea ce va permite economisirea a zeci de milioane lei valută.

Se cuvine să facem o precizare : toate cele arătate sînt realizabile numai în condițiile în care materiile prime înlocuitoare sînt și ele de calitatea prevăzută. În acest sens, industria chimică, principalul producător de materii prime și materiale înlocuitoare, trebuie să fie alături de noi, furnizîndu-ne fibre, fire, coloranți și produși auxiliari cu care industria ușoară să poată realiza produse de calitate corespunzătoare. Și întreprinderile aparținînd Ministerului Industriei Ușoare producătoare de materii prime, semifabricate și accesorii își propun să la astfel de măsuri, încît calitatea acestora să dea posibilitatea obținerii unor produse la nivelul cerințelor consumatorilor.

Folosirea pe scară largă a înlocuitorilor pretinde, în același timp, din partea colectivelor din unitățile noastre o reconsiderare a organizării producției, a tehnologiilor de fabricație. Numai astfel se va putea obține o producție mai ieftină, concomitent cu o calitate superioară a produselor. Mai avem însă multe de făcut din acest punct de vedere. Așa, spre exemplu, prelucrarea materiilor prime chimice textile necesită luarea unor măsuri specifice legate de dotarea cu mașini de termofixat, albit, vopsit sub presiune, crearea unor condiții de microclimat etc. Obținerea unor produse de calitate superioară necesită, de asemenea, introducerea unor procese tehnologice de innobilare, în special în finisaje, cum ar fi : tratamente pentru reducerea șifonabilității și pentru a mări rezistența la murdărire. În industria de încălțăminte, accentul se pune pe reducerea masei produsului, pe introducerea sistemelor noi de fabricare pe subansamble, apoi de asamblare etc. O atenție deosebită se va acorda transporturilor interne și depozitării materiilor prime și semifabricatelor. Aceste probleme constituie direcții de prim ordin în activitatea colegiului ministerului nostru, care a analizat și stabilit măsurile ce trebuie luate atît pe linia cercetării, cît și în producție, măsuri ce trebuie să fie permanent pe agenda de lucru a consiliilor de administrație și comitetelor de direcție din centralele industriale, combinate și întreprinderi.

Valorificarea superioară a resurselor materiale, reducerea consumurilor specifice nu pot fi despărțite de intensificarea eforturilor pentru **întărirea disciplinei tehnologice și de producție**, în vederea înlăturării fabricării produselor de calitate inferioară, a rebuturilor, micșorării ponderii deșeurilor. Cu toate măsurile luate, pierderile bănești generate de producerea unor articole de calitate inferioară, de declasări și rebuturi, deși mai mici comparativ cu anul trecut, însumează totuși 7 milioane lei în primul trimestru al acestui an. Valori importante — de peste 1,1 milioane lei — dețin rebuturile din sectoarele de pielărie, încălțăminte și articole casnice. Producția declasată, rebuturile, într-o măsură și stocurile de produse finite, rezultate de asemenea, ca urmare a unei fabricații care a subapreciat calitatea, influențează direct nivelul cheltuielilor la care se obține producția, modul de valorificare a materiilor prime. Tocmai de aceea, ministerul nostru a inițiat în fiecare întreprindere și combinat desfășurarea unor analize aprofundate și stabilirea unor măsuri care să ducă la îmbunătățirea calității producției, gospodărirea judicioasă, economică a materiilor prime.

Indiscutabil, în această privință **co-interesarea salariaților în economisirea de materii prime și materiale și în ridicarea calității produselor are un rol stimulativ pentru creșterea eficienței activității productive.** Noul sistem de salarizare permite acest lucru, iar unele conduceri de întreprinderi au reușit să aplice în mod eficient prevederile lui. Numai în primele cinci luni ale anului, bunăoară, la fabricile de încălțăminte „Progresul", „Flacăra roșie" și „Pionierul" din București, s-au obținut economii de materiale în valoare de peste 2,4 milioane lei, salariații care au contribuit la aceasta fiind propuși a fi recompensați din fondul de premiere excepțională. Pe de altă parte, noul sistem de salarizare permite penalizarea celor care dau lucru de calitate necorespunzătoare.

Este drept, însă, că în puține întreprinderi se recurge la stimularea salariaților pentru economii de materii prime și materiale. Și aceasta întrucît cotele de constituire a fondului de premiere din beneficii s-au stabilit abia la sfîrșitul trimestrului II al anului. Consider că acordarea operativă a premiilor, mai ales în cursul anului, pentru rezultate deosebite în economisirea resurselor materiale, ar avea un puternic efect stimulator în rîndurile colectivelor din întreprinderi.

Am înfățișat, desigur, numai cîteva din acțiunile colectivelor din întreprinderile noastre, numai cîteva din posibilitățile și rezervele de reducere a cheltuielilor materiale de producție, în paralel cu creșterea calitativă a produselor industriei ușoare. În condițiile perfecționării organizării producției și a muncii, folosirii unor materii prime chimice de bună calitate, creșterii cointeresării materiale a salariaților în vederea folosirii chibzuite a fiecărui gram de materii prime și auxiliare, considerăm că există suficiente temeiuri pentru a afirma că sarcinile stabilite prin planul de stat pe acest an pentru diminuarea cheltuielilor materiale de producție, simultan cu îmbunătățirea calitativă a acesteia, vor fi îndeplinite cu succes în industria ușoară, că rezultatele în aceste domenii vor fi din ce în ce mai mari în perioada următoare.

Pedagogia literaturii

de Mihai BENIUC

Pedagogia este o știință cu imprescriptibile drepturi de a folosi, conform finalității ei sociale, în interese general umane, date din orice domenii ale științei, culturii, artei sau literaturii. Domeniul ei este delimitat prin însuși rostul său — acela de a „îndruma" — și se înscrie în sfera mai largă a educației. Fără a fi cuprinsă în zona specifică vreuneia dintre aceste largi sectoare de vitală activitate tipic umană, literatura poate sluji perfect și pedagogiei și educației în general, menținindu-și fenomenologic totala autonomie, atît ca metode cît și ca sectoare de explorare ale realității, variabile în timp și spațiu. Putem oare trage din aceasta concluzia că, prin definiție, orice operă literară este și educativă? Sînt convins că nu. Dar opera literară căreia i se pot aplica cuvintele lui Horațiu: **aere perennius**, este cel puțin și **educativă**.

Eminescu, după mine, unul dintre cei mai mari esteți și artiști ai lumii, spunea referindu-se la teatru: **...numai aceea voim, ca piesele, de nu vor avea valoare estetică mare, cea etică însă să fie absolută".** Cu alte cuvinte: cea educativă. La Eminescu este evident acest lucru în tot ceea ce a scris: vers, proză, critică, teatru.

Horațiu, cel care ne-a lăsat numeroase locuțiuni pline de spirit și de sens uman, deși pretinde undeva că el nu vrea să scrie versuri pentru „școlari", spune în a sa „Artă poetică": **„Poeții vor sau să fie folositori sau să delecteze ori, în același timp, să spună vieții ceea ce e plăcut și folositor".** El cere, deci, poeților să-i învețe ceva pe oameni, dar prin frumos. Nu vreau să abuzez de citate, dar aș adăuga un alt gînd al aceluiași Horațiu: „Poeților să fie mediocri nu le-o iartă nici zeii, nici oamenii, nici coloanele din for". Iar mediocritatea nu se referă numai la calitatea versurilor, ci și la gradul de omenie al artistului. Căci dacă oricine (nu chiar oricine...) poate fi moral, fără să-i pretindă nimeni să fie artist, cine-i artist nu-și poate face iluzia că imoralitatea ar putea adăuga raze la nimbul său de glorie, ci dimpotrivă. Cei mai mari artiști sînt și modele de înaltă omenie. Căci omenia din opera lor ei n-o pot afla coborîndu-se în mocirla nelegiuirilor și neomeniei. François Villon — poetul tîlhar — nu e mare numai pentru că a scris versuri memorabile, ci pentru că din ele vorbește nu o dată căinta și pocăința.

Nimic nu mi-ar fi mai ușor decît să vorbesc despre esența educativă a literaturii noastre, să zicem de la Ioan Budai-Deleanu și Anton Pann la splendida generație de la 1848, pe urmă la N. Filimon și la epoca lui Eminescu, Caragiale, Creangă, Slavici, Coșbuc, continuînd cu Sadoveanu, Goga, Arghezi, Bacovia, Rebreanu pînă la cei ce s-au afirmat în cîmpul literaturii noastre contemporane. Ce să mai vorbesc de marii clasici universali, mai vechi și mai noi? Dar prin aceasta n-aș face altceva decît să reafirm un adevăr axiomatic, că scriitorii mari își datoresc adevăratele dimensiuni concepției lor despre om și omenie; mai simplu: au servit modele educative, nu instructive profesional (căci asta o fac și profesorii bine pregătiți), ci educative la un înalt nivel etico-social.

În ceea ce îi privește pe scriitorii contemporani, aceștia sînt cu adevărat contemporani, dacă, **sine ira et studio**, cum zice istoricul latin, zugrăvesc cele trei decenii ce ne stau în urmă cu toate evenimentele lor deosebite, cu luminile și cu umbrele unor zile caracterizate printr-o tensiune dramatică nemaicunoscută — și toate acestea în personaje vii, încleștate pe viață și pe moarte, iubindu-se sau urîndu-se, crezînd unii în alții sau mințindu-se, dar mai presus de toate luptînd pentru ceva ce depășește individualul, meschinăria egoistă, spiritul de oratorie turbulentă sau miopia ideologică. Doar astfel un scriitor autentic poate menține viu dialogul cu cititorii săi, cu cei ce iubesc adevărul și cred că prin revoluție, prin muncă, prin efort colectiv, prin sacrificii, omenirea poate fi mai bună decît este și a fost vreodată. Iar pentru noi revoluția este cea socialistă, cu idealul de a înfăptui comunismul, spre binele tuturor. Sîntem scriitorii unei țări socialiste și fiii unui popor care. condus de partidul comunist, a înfăptuit atîtea în ultimul sfert de veac. Menirea noastră este aceea de a găsi cuvîntul „ce exprimă adevărul" — cum spunea Eminescu — cuvîntul ce instruiește și delectează, cum a spus Horațiu. Eminescu l-a găsit cu „pe de-asupra de măsură". Iar noi, tineri și bătrîni, umblăm nu o dată prin vastele sale ateliere, ca să învățăm și artă și omenie. Eminescu e Eminescu, părinte și învățător al nostru, întru scris și întru eticitate sau întru omenie, spus pe românește. Aceasta o știau mai bine decît oricine prietenii săi intimi, Creangă, Caragiale și Slavici, ei înșiși dascăli întru frumos și bine ai națiunii și țării lor.

Sigur că timpurile n-au stat și nu stau pe loc. Iar noi învățăm de la trecut, ca să slujim cu pricepere prezentului și viitorului.

Să ne gîndim la ceea ce scrie Engels în „Anti-Dühring": **„Nu într-o visată independență de legile naturii stă libertatea, ci în cunoașterea acestor legi, și cu implicita imposibilitate de a le face să acționeze planificat pentru anumite scopuri. (...) Libertatea constă așadar în dominarea noastră și a naturii externe bazată pe cunoașterea necesităților naturii, prin aceasta ea este necesar un produs al dezvoltării istorice".** Între cei ce au înțeles și înțeleg pe deplin adevărul exprimat în aceste cuvinte se numără și cei mai buni scriitori ai veacului nostru. E vorba aici nu numai de ideile, sentimentele și capacitatea lor de a-și întruchipa gîndul în noi forme artistice, ci mai presus de orice de **poziția** lor.

În cei peste 50 de ani care au trecut de la Marea Revoluție din Octombrie — cea mai adîncă în semnificații umane din cîte a cunoscut istoria omenirii! — au fost destui astfel de scriitori, în toate țările, în care conștiința nu doarme ca lipitoarea în nămol. Pare banal să amintești de Gorki, Blok, Maiakovski, Esenin, Barbusse, Șolohov, Brecht, Jozsef Attila, Gladkov, Eluard, Machado și atîția alții... Dar oare, în România, scriitorii n-au înțeles încă de pe atunci că omenirea a intrat într-o nouă epocă istorică? Sigur că da. Aș enumera numai cîteva nume incontestabil mari: Gala Galaction, Cocea, Sadoveanu, Arghezi, Isac, Bacovia...

Și dacă, gîndindu-mă la exemplul lor și la menirea celor care astăzi sînt chemați să dea glas aspirațiilor spirituale ale contemporanilor lor, spun că **literatura poate și trebuie să fie educativă,** o spun într-un singur sens: indiferent despre ce vorbește, ea trebuie să înnobileze sufletul uman prin fapte și modele din trecut și din prezent, să-l mobilizeze spre țelul fundamental al poporului român — făurirea societății comuniste.

Iată de ce, ca să reiau o idee enunțată fugar anterior, cred că pentru a pune în valoare deplina libertate de creație de care dispunem, trebuie să înțelegem în primul rînd **necesitatea legilor istorice.** Istoria e realitate, istoria, această „magistro-vital", în care marea literatură se înscrie ca o nestemată într-un inel de aur.

cinema

● **Sunetul muzicii** (ambele serii): PATRIA — 9; 12,45; 16,30; 20,15.

● **Această femeie**: BUCUREȘTI — 8,45; 11; 13,45; 16,15; 18,45; 21, MELODIA — 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 20,45, MODERN — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,15, ARENELE ROMANE — 20,45.

● **Cei cinci din cer**: LUMINA — 9,30—15,30 în continuare; 18; 20,30.

● **Urmărirea**: VICTORIA — 8,45; 11,15; 13,45; 16,15.

● **Marele semn albastru**: VICTORIA — 18,45; 21.

● **Petrecerea**: SALA PALATULUI — 19,30 (seria de bilete — 3352), REPUBLICA — 9,30; 11,45; 14; 16,30; 19; 21,15, CAPITOL — 9,15; 11,30; 14; 16,30; 18,45; 21, STADIONUL DINAMO — 20,30.

● **Argoman superdiabolicul**: LUCEAFĂRUL — 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21, FESTIVAL — 8,30; 10,30; 12,30; 14,30; 16,45; 19; 21,15, la grădină — 20,30, FAVORIT — 10; 13; 15,30; 18; 20,30, GRĂDINA DOINA — 20,30.

● **Splendoare în iarbă**: CENTRAL — 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 21.

● **Program de desene animate**: DOINA — 10.

● **Freddy și cîntecul preriei**: DOINA — 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30, GRĂDINA MOȘILOR — 20,30.

● **Moshi, Moshi, alo, Japonia!**: CEPECA: TIMPURI NOI — 9—21 în continuare.

● **Străinii**: FEROVIAR — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, EXCELSIOR — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, GRĂDINA EXPOZIȚIA — 20,30.

● **Dreptul de a te naște**: GRIVIȚA — 10,30; 15,30; 18; 20,30, AURORA — 9; 11,30; 14; 16,30; 19, la grădină — 20,30.

● **Cazul sergentului Grișa**: ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE — 15,15.

● **Bănuiala**: ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE — 18; 20, COSMOS — 15,30; 18; 20,15.

● **Subiect pentru o schiță**: BUZEȘTI — 15,30; 18.

● **Departe în Apus**: DACIA — 8,45—20,30 în continuare.

● **Fanfan la Tulipe**: 9; 11; 13, Articolul 420: 15,30, Aventură fantastică: 18,30; 20,30 — CINEMATECA.

● **Sub semnul lui Monte Cristo**: BUCEGI — 10; 16; 18,15, la grădină — 20,30, FLOREASCA — 10; 15,30; 18; 20,30, ARTA — 15; 17; 19, la grădină — 20,30.

● **Al 8-lea**: UNIREA — 15,30; 18.

● **Așteaptă pînă se întunecă**: LIRA — 15,30; 18, la grădină — 20,30, COTROCENI — 15,30; 17,45; 20.

● **Ferestrele timpului**: DRUMUL SĂRII — 16; 18.

● **Astă seară mă distrez**: DRUMUL SĂRII — 20.

● **Mariile vacanțe**: GIULEȘTI — 15,30; 18; 20,30, MIORIȚA — 11; 15; 17,30; 20.

● **Stăpîn pe situație**: FERENTARI — 15,30; 18; 20,30.

● **Castelul condamnaților**: PACEA — 15,30; 18; 20,15.

● **Operațiunea Lady Chaplin**: CRÎNGAȘI — 16; 18; 20.

● **Cei 1 000 de ochi ai dr. Mabuse**: VOLGA — 16; 18,15; 20,30.

● **Jurnalul unei cameriste**: VITORUL — 16; 18; 20.

● **Salariul groazei**: GLORIA — 9,30; 12; 14,30; 17; 19,30, FLAMURA — 11; 16,30; 19,30, TOMIS — 8,30; 11,30; 14,30; 17,30, la grădină — 20,30.

● **Vînătorul de căprioare**: POPULAR — 15,30; 18.

● **Pentru țară și rege**: POPULAR — 20,15.

● **Familia Tót**: MOȘILOR — 15,30; 18.

● **Misteriosul X din Cosmos**: MUNCA — 16; 18; 20.

● **Răzbunătorul**: CRÎNGAȘI — 16; 18; 20.

● **Aventurile lui Juan**: FLACĂRA — 15,30; 18.

● **Să ucizi o pasăre cîntătoare**: FLACĂRA — 20,30.

● **Omul care nu poate fi acuzat**: VITAN — 15,30; 18.

● **Cu dirijabilul spre Polul Nord**: RAHOVA — 15,30; 18.

● **Timp pentru a trăi**: PROGRESUL — 15,30; 18.

● **Pasiunea fatală**: GRĂDINA CAPITOL — 20,15; 22.

● **Afurisitul de bunic**: GRĂDINA BUZEȘTI — 20,30.

● **Joc dublu în Serviciul secret**: GRĂDINA UNIREA — 20,30.

● **Operațiunea Léontine**: GRĂDINA VITAN — 20,30, GRĂDINA RAHOVA — 20,15.

● **Dansînd sirtaki**: GRĂDINA PROGRESUL-PARC — 20,15.

teatre

● **Teatrul de operetă** (la teatrul de vară „Herăstrău"): Suzana — 20.

● **Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra"** (sala din bd. Schitu Măgureanu): Puricele în ureche — 20.

● **Teatrul satiric-muzical „C. Tănase"** (grădina Boema): Sonatul lunii — 20.

GUSTAV SEIVERT — reprezentant de seamă al literaturii de inspirație istorică din Transilvania

150 DE ANI DE LA NAȘTEREA SCRIITORULUI

S-au împlinit de curînd 150 de ani de la nașterea lui Gustav Seivert, unul din reprezentanții cei mai de seamă și mai populari ai curentului realist în literatura de inspirație istorică din Transilvania.

Sibian de origine, Seivert a urmat gimnaziul în orașul natal, liceul la Cluj și universitatea la Berlin. Avînd deja stagii de practică juridico-administrativă la Sibiu și Tîrgu-Mureș, viitorul scriitor a intrat în 1845 în slujba municipiului Sibiu, pe care l-a servit în diferite funcțiuni, cu o singură scurtă întrerupere, pînă la moartea sa.

De-a lungul anilor, prin activitatea desfășurată — între altele ca inspector al breslelor — Seivert a avut ocazia să se adîncească în studiul vechilor documente, pe care le-a valorificat atît în articole și studii cu caracter științific — ca, de pildă, cele referitoare la istoria orașului natal, la cetatea de la Cisnădioara, la breasla negustorilor sibieni sau la farmaciile orășenești în sec. XVI — cît și în povestirile sale. Stăruințele depuse, mai ales începînd din 1861, de a ordona vechile arhive orășenești și de a recupera manuscrisele medievale și renascentiste de orice natură, s-au concretizat în numeroase volume, rămase în manuscris, de copii și extrase de documente, care au slujit și slujesc în continuare istoricilor, dar și lingviștilor interesați, bunăoară, de studiul evoluției sensului și formei termenilor juridici în mediul săsesc din Transilvania.

Cu toate meritele sale pe tărîm științific, Seivert a rămas viu în memoria generațiilor ce s-au succedat de atunci în primul rînd ca povestitor. Evident, proza narativă a scriitorului sibian, strînsă în volumele „Kulturhistorische Novellen aus dem Siebenbürger Sachsenlande" (Sibiu, I. II — 1866, III — 1867) trebuie privită — asemenea „Scenelor istorice" ale lui Al. Odobescu — din perspectiva atitudinii pe care cercurile burgheze progresiste europene o aveau după înăbușirea revoluției de la 1848 față de romantismul tîrziu, retrograd și mistic, ce denatura și idealiza trecutul. De aci, pe alocuri, didacticismul și discursivitatea unora din nuvelele lui Seivert, al cărui stil îl apropie mai mult de modalitatea sociologizantă din „Kulturhistorische Novellen" (1856) de Wilhelm Heinrich Riehl. De altfel, Seivert a recunoscut influența lui Riehl asupra creației sale.

Convins de caracterul social-educativ al artei, Seivert s-a străduit să ofere compatrioților săi evocarea vie a unor mișcări de masă, a unor victorii obținute împotriva nobililor, precum și a patricienilor nedrepți.

Spre deosebire de produsele „literaturii profesorale", scrierile lui Seivert și-au păstrat popularitatea pînă în zilele noastre. Aceasta se datorește puterii evocatoare a scriitorului, căruia — așa cum spune Georg Daniel Teutsch — îi vorbea „fiecare piatră a vechilor clădiri" în deplină consonanță cu documentele epocii respective. Din acest punct de vedere sînt semnificative „nuvelele", „Autobiografia unei case vechi" și „Sibiul din perspectiva aeriană", în care „vorbitorii" sînt străvechile imobile. Alte povestiri ce se cer menționate sînt „Acum 621 ani", evocare a năvălirii tătarilor, „Curtea conților de Cilnic", descrierea luptei împotriva nobililor pe „pămîntul crăiesc". Seivert era convins că „nu a violentat nicăieri istoria așa cum e în documente" și că el „s-a mulțumit să pună un pic de carne pe scheletul istoriei". În realitate, Seivert a considerat uneori drept reale o serie de ipoteze, infirmate ulterior, și valoarea documentară stricto sensu a nuvelelor sale e mai mică decît o credea. Fapt care nu scade însă farmecul povestirilor sale, mai ales că scriitorul s-a lăsat adesea furat de plăcerea fabulației, incluzînd în substanța epică a nuvelelor sale legende, inventînd intrigi captivante și construind episoade neatestate documentar, cărora le conferă însă rezonanțe evocatoare.

De altfel, talentul lui Seivert relese cu cea mai mare vigoare din suita de „tipuri săsești", redînd „personaje originale dispărute"; aceste schițe din ultima perioadă a creației sale au rămas pînă acum în paginile unor almanahuri de epocă.

Tocmai de aceea ținînd seama de valoarea multora din scrierile lui Seivert, de ținuta lor literară, credem că ele ar merita să fie reunite într-un volum care să le facă accesibile unor largi categorii de cititori. Este un gest omagial care neîndoios poate fi adus scriitorului animat de respectul istoriei și de încredere în generozitatea umană.

Dr. Heinz STĂNESCU

ANSAMBLU FOLCLORIC LA SATU MARE

SATU-MARE (corespondentul „Scînteii"): De curînd, a fost creat primul ansamblu folcloric al artiștilor amatori din județul Satu-Mare, care va reprezenta această zonă a țării la cel de-al VI-lea festival republican de folclor, ce se desfășoară pe litoral, precum și la Festivalul internațional folcloric de la Zakopane (R. P. Polonă).

Vineri, 17 iulie a. c., pe scena teatrului din localitate, cei 65 de artiști amatori care alcătuiesc ansamblul au prezentat primul lor spectacol intitulat „Petrecere orășenească", o frumoasă și originală trecere în revistă a unor obiceiuri și datini străvechi de pe meleagurile sătmărene. Regia spectacolului: Adam Kovacs de la Teatrul de nord Satu-Mare; coregrafia: Gheorghe Orosz și Iacob Dance; conducerea muzicală: Paul Vakarcs și Geza Mezei; scenografia: Aurel Cordea și Ion Sasu.

tv

9,00 Vara copiilor — Prezintă Marin Traian; Noile aventuri ale lui Huckleberry Finn (III) — film serial pentru copii. 10,00 Viața satului. 11,00 Cu „Cămînul" la... mare — Prezentatori: Sanda Toma și Ștefan Tapalagă. 12,00 De strajă patriei. 12,30 Rapsodii celebre: „Rapsodia albastră" de George Gershwin. Interpretează orchestra simfonică a Filarmonicii „George Enescu". Dirijor George Byrd. Solist: Dan Mizrahi; „Rapsodia spaniolă" de Maurice Ravel. Interpretează orchestra simfonică a Radioteleviziunii franceze. Dirijor Roberto Benzi. Prezintă Alexandru Hrisanide. 13,15 Emisiune în limba maghiară. 14,45 Televacanță — Prezintă Ion Mustață și Aristide Buhoiu. 15,45 Închiderea emisiunii de dimineață.

PROGRAMUL I

17,00 Studioul „N" — Emisiune de Catinca Ralea și Tudor Vornicu. 19,30 Telejurnalul de seară. 20,00 Joc și cîntec ardelean — Spectacol prezentat de Ansamblul de cîntece și jocuri din Tg. Mureș, în colaborare cu corul Filarmonicii din localitate (Interviziune). 20,35 „Marea neagră e albastră" — spectacol de varietăți — Transmisiune de la „Barul roman" din Eforie Nord. 22,00 Aventura științifică „RA". Reportaj T.V. Comentariu de George Marinescu. 22,10 Rîdeți cu... Mark Twain: „Furtul elefantului alb" — Dramatizare de Nicolae Popescu. În distribuție: Gh. Dinică, Ion Bog, Mihail Ioniță. Regia: Letiția Popa. 22,40 Telejurnalul de noapte. 22,50 Telesport.

PROGRAMUL II

20,00 Seară de teatru: „Schimbul" de Paul Claudel. În românește de N. Argintescu-Amza — Premieră pe țară. În distribuție: Dina Cocea, Valeria Seciu, Ion Marinescu, Dan Nuțu. Regia: Ion Barna. Prezintă Nicolae Balotă. 21,55 Cronica literară. 22,10 Muzică nocturnă. În program: Concertul pentru vioară și orchestră de Luigi Boccherini. Interpretează orchestra maghiară de cameră dirijată de Vilzes Tatraly. Solist Albert Kocsis — Transmisiune de la Budapesta. 22,30 Roman foileton: „Casa Buddenbrook" (reluarea episodului VI).

PREMIERĂ CINEMATOGRAFICĂ

„PAN WOLODYJOWSKI"

Evocare istorică, realizată în studiourile poloneze, după romanul lui Sienkiewicz. Regia: Jerzy Hoffman. În distribuție: Tadeusz Lomicki, Magdalena Zawadzka, Daniel Olbrychski, Barbara Brylska, Hanka Bielicka.

adnotări • adnotări • adnotări • adnotări • adnotări • adnotări

Care va fi soarta Arnotei?

În părțile Bistriței Vîlcene o carieră de piatră (tolerată cîndva numai cu titlu de provizorat) mușcă din pieptul muntelui Arnota mari cantități de calcar, propunîndu-și să lase superbei ctitorii a lui Matei Basarab — mînăstirea Arnota — numai un ciot de stîncă de circa 200 de metri pînă la prăpastia ce se va crea; se întrevede apoi trecerea pe versantul opus.

Este îngrijorător că toate dislocările acestei cariere se fac numai prin împușcături care periclitează atît frescele din interior, cît și monumentul însuși. Referatele și garanțiile liniștitoare ale beneficiarilor carierei cu privire la păstrarea integrității monumentului prin limitarea încărcăturilor de exploziv nu pot fi luate în nici un chip în serios. Necunoașterea și nestăpînirea fenomenelor specifice mecanicii solului ca și pericolul de sincronizare a efectelor exploziilor cu alte fenomene de seismicitate pun indiscutabil sub semnul incertitudinii existența acestui monument. De altminteri, în pofida asigurărilor date „în general", chiar beneficiarii carierei recunosc că, de fapt, monumentul este amenințat și sînt de acord că trebuie făcute consolidări serioase și demolată totodată, preventiv, o aripă mai înaltă a unei construcții de dată recentă, care se poate prăbuși oricînd sub efectul trepidațiilor sau al rezonanței. Cine poate însă garanta — și cu ce anume — că într-adevăr Arnota, acest monument atît de important din secolul XVII, cu frescele sale de epocă, nu va fi distrus? Absolut nimeni! Paguba adusă patrimoniului nostru de cultură și artă ar fi inestimabilă. Propunem forurilor competente să studieze urgent această situație, mai ales că există și alte localități de unde se poate procura același calcar în condiții economice similare.

Andrei PANOIU

Relaxare la „Dinamo"

Să vezi un film într-o grădină de vară...

Este, ai spune, un excelent mijloc de a te relaxa. Mai ales dacă filmul este o comedie nepretențioasă dar plină de situații amuzante care se succed în trombă („Petrecerea", cu Peter Sellers în rolul principal), și dacă „grădina" este vastă, aerată, departe de zgomotele străzii (Stadionul Dinamo).

Numai că, trecînd cu bine prin înghesuiala monstră — mii de oameni sînt presați între două furci caudine fortificate cu alte baraje artificiale, tip antitanc — la intrare ni s-a spus că aici, la Dinamo, este un cinematograf „cu regim special"! La început am crezut că asta se referă doar la regimul aplicat abonamentelor plătite anticipat — cu peste 600 lei bani pești și „suspendate" la Dinamo, nu știm de ce, nu știm de către cine, și nici cu a cui „putere". Dar aveam să constatăm că noțiunea de „regim special" are un sens mult mai larg.

Ce mai este „special" la acest cinematograf de vară? Ne oprim asupra experiențelor privind capacitatea spectatorului de a urmări un film privindu-l nu direct, din fața ecranului, ci oblic, dintr-un unghi pieziș în care imaginea se deformează total, solicitînd copios puterea de deducție; practic, se pune în vînzare o cantitate de bilete cu mult peste limitele corespunzătoare unei vizionări dacă nu optime, măcar acceptabile. Desigur, poate exista o sete de cîștig, dar trebuie să existe și anumite norme ale decenței: nu se pot vinde la infinit bilete, — cu ideea că pe stadion încap 15—20 000 de oameni — fără să se țină seama de faptul că în acest fel s-ar putea ajunge ca multor spectatori să li se pretindă să urmărească filmul din... spatele ecranului. Sau să se așeze în brațele celorlalți spectatori, nespus de bucuroși de o asemenea soluție. Părerea — sau, poate, prejudecata? — că pentru biletul plătit ar trebui să ți se asigure și un loc ca lumea a fost de fapt, „suspendată" la cinematograful cu regim special.

În afară de experiențele de mai sus am mai asistat la una — foarte interesantă — vizînd acustica. După începerea jurnalului, spectatorii sînt supuși unui test privind capacitatea de selectare a sunetelor; ei trebuie să distingă textul comentariului jurnalului de actualități (care se aude slab) de „textul" vînzătoarelor de semințe prăjite (care se plimbă printre bănci și recomandă cu glas mult mai puternic acest produs „foarte delicios"), făcînd în același timp abstracție de gălăgia produsă atît de cei sosiți cu întîrziere din cauza aglomerației de la intrare, cît și de fericiții care au loc dar vociferează că nu văd și nu aud nimic.

...În rest, a vedea un film la o grădină de vară (cu „regim special" în ce privește concepția asupra civilizației) este un excelent mijloc de relaxare.

D. COSTIN

Din premieră.... în vacanță

Teatrul Național „I. L. Caragiale" a anunțat recent o nouă premieră: „Fanny", („Prima piesă a lui Fanny") de G. B. Shaw. Noi înșine am preluat și am difuzat anunțul. Ceea ce n-a anunțat teatrul, și nu am știut nici noi, este faptul că după premieră (mai exact după cele două reprezentații de sîmbătă, 4 iulie și duminică, 5 iulie), luni 6 iulie actorii Naționalului au intrat în vacanță.

Care să fi fost, oare, rațiunea prezentării acestei premiere? Poate că este vorba despre efortul respectării măcar a unora dintre promisiuni. O încercare tardivă, de a echilibra repertoriul de dramaturgie universală al teatrului?

Teatrul Național mai anunțase pentru această stagiune, în afara lui Shaw, alte două montări din creația universală: „Regele Lear" de Shakespeare și „Galileo Galilei" de Brecht. Aceste promisiuni neîndeplinite, ca și cele privind montarea lui „Danton" de Camil Petrescu, ca și cea a „Săptămînii patimilor" de Paul Anghel, îndreptățesc regretul că spectatorii nu au putut beneficia de materializarea unor asemenea nobile intenții programatice. Semnalăm acestea cu speranța că „Naționalul" ne va oferi în viitoarea stagiune satisfacțiile așteptate.

Natalia STANCU

Culorile triste și false

Cîți oameni ajunși în pragul senectuții nu se redescoperă, nu se contemplă ca în niște ostroave ale purității cînd rememorează momentele copilăriei! Iar printre neasemuitele crimpeie ale copilăriei sînt și acelea ale primelor basme și povestiri transpuse în imagini, prin care cei mici învață a descoperi lumea și frumusețile ei. E de neînchipuit universul mirific al copilăriei fără aceste imagini de neuitat. Ar fi, de pildă, nefiresc de a ne închipui textul de inimitabil farmec al „Micului prinț" lipsit de desenele măiestre, tulburător de expresive în simplitatea lor cu care l-a înzestrat, dintr-o înțeleasă necesitate, Saint-Exupery.

Cînd sînt sugestive, aceste imagini fac într-adevăr să vibreze sufletul copiilor, stimulîndu-le fantezia, deprinderile artistice. E cazul cîtorva reușite cărți de colorat, apărute în ultima vreme. Din păcate însă asemenea cărți sînt prezențe rare în rafturile librăriilor noastre. Multe din cele existente (unele în mod explicabil cu un stagiu excesiv prelungit ca „Pe limba lor" — 1967 — „Dacă deschid ușa" — 1966 —, etc) au un aspect grafic și ilustrații terne, neatractive. Iată spicuite și alte titluri de cărți în care calitatea ilustrațiilor lasă mult de dorit: „Blăniță Albă cel viteaz", „Buzdurucă cel născut dintr-o nucă", „Poftiți în parcul de distracții", „Alte întîmplări de peste zi", „Frunze, pomi, arbori". Exemplele de bună seamă sînt mai numeroase. Întîlnim în unele cărți pentru copii imagini șterse, contrafaceri ieftine care, uneori, seamănă cu orice numai cu corespondentul lor real nu, derutînd în identificarea lor nu numai pe copii dar și pe adulți.

Există un inestimabil tezaur universal și național de basme și povestiri din care prea puține au fost transpuse în imagini expresive așa încît să devină cărți de căpătîi ale celor mici. De o bine meritată atenție s-au bucurat în ultima vreme cîteva din basmele lui Creangă. Față de cerințele celor mici, cîteva titluri sînt insuficiente, lucru confirmat de altfel și la „Librăria copiilor" din Capitală, unde tot mai frecventelor solicitări ale unor basme și cărți cu animale — după cum ni s-a spus — nu li se poate răspunde satisfăcător.

A. ANGHELESCU

Două reușite ale cercetării bibliografice

Cercetările cu caracter bibliografic menite să sistematizeze datele existente cu privire la unele curente literare, publicații periodice sau personalități scriitoricești de primă mărime rămîn încă un deziderat al istoriografiei contemporane. Tocmai de aceea, credem că se cuvine să apreciem în mod deosebit eforturile depuse pentru realizarea unor lucrări fundamentale în această privință, cum sînt: **„Publicații periodice românești"** și **„Bibliografia analitică a periodicelor românești".**

După o întrerupere de mai bine de 55 de ani, cel de-al doilea volum din **„Publicații periodice românești"** reia munca de descriere a ziarelor, gazetelor și revistelor editate de-a lungul timpului în țara noastră. Inițiată de Biblioteca vechii Academii Române — sub egida căreia a apărut, în 1913, Tomul I (1820—1906), lucrarea este continuată de Biblioteca Academiei Republicii Socialiste România, care se afirmă astfel, prin munca întreprinsă în cadrul secției de bibliografie și documentare, și ca un for de cerce tare capabil să aducă contribuții substanțiale, de o certă ținută științifică.

În aceeași sferă de preocupări se înscrie și cel de-al doilea volum din **„Bibliografia analitică a periodicelor românești. 1851—1858"** (Partea I și II a primului volum au apărut în 1966), lucrare editată sub egida Bibliotecii Academiei și a Institutului de istorie „Nicolae Iorga". Volumul reprezintă o cercetare exhaustivă a tuturor articolelor, studiilor sau informațiilor care au văzut lumina tiparului în perioada respectivă organizînd în cîteva secțiuni distincte bogatul material cercetat.

Consemnînd apariția noilor volume din cele două ample lucrări cu caracter bibliografic, ne exprimăm speranța că editurile noastre vor încuraja și mai departe realizarea unor cercetări similare, instrumente de lucru indispensabile pentru specialiști în studierea diverselor valori ale trecutului culturii noastre.

S. MOVILEANU

Lacătul estival

Sezonul artistic estival oferă spectatorului buzoian foarte puțin. În ultimele șase săptămîni, de pildă, teatrele profesioniste au prezentat la Buzău doar 3 spectacole. Iar dintre ultimele titluri prezentate spectatorilor, „Spaniola trebuie cunoscută" de Tabi Laszlo (Teatrul de stat din Reșița și „Caré de valeți" (Teatrul de stat din Ploiești), n-au putut să releve decît eforturi notabile destinate unor partituri cu substanță rarefiată.

Teatrul popular local își continuă stagiunea estivală cu o piesă montată cu 4 luni în urmă („Kathleen" de Sayers) de mult văzută și revăzută de iubitorii teatrului din localitate. Proiecte pentru viitor? Nici unul. Artiștii amatori pleacă în concediu. Doar formația de muzică populară a casei de cultură dă mai des spectacole. Însă și repertoriu ei (și așa destul de sărac) n-a fost de mult îmbogățit.

Informațiile pe care le primim de la comitetul municipal de cultură și artă nu sînt de natură să satisfacă. Președintele, Dumitru Ursu, ne-a spus că, deoarece colectivele artistice iau vacanță, în cursul lunilor iulie și august, programul manifestărilor artistice va fi și mai sărac.

„Teatrele să nu ne ocolească cu turneele lor" — a mai adăugat. Un apel pe care nu-l putem trece cu vederea, fără a nu aminti că eforturile organizatorice ale forurilor culturale municipale pentru asigurarea unui sezon artistic estival au fost mai mult decît minime. Pînă la sosirea în turneu a vreunui teatru, buzoienii recitesc vechile afișe și privesc lacătul de la ușa sălii „N. Bălcescu". Dacă-l vor privi și factorii culturali locali, vor ajunge, probabil, la unica soluție acceptabilă.

R. GHEORGHIU

FAPTUL DIVERS

„Cu zăhărelul"

Mai rar, dar se mai întîmplă. Diverse acte de necinste își găsesc „avocați" chiar printre cei ce au datoria expresă de a le combate. Bunăoară, așa se pare că procedează conducerea Fabricii de produse zaharoase din București. Cu cîtva timp în urmă, unul dintre salariații de aici, Ion Dumitrescu, a fost surprins pe cînd sustrăgea produse din incinta întreprinderii. Nu era pentru prima dată. În mod firesc, dosarul a fost înaintat procuraturii. Iată însă că, în caracterizarea făcută celui în cauză, conducerea unității afirmă, negru pe alb, că I. D. este un salariat cinstit, corect și fără nici o abatere. Recent, un alt confrate de-al acestuia, Traian Ghideanu, a fost surprins pe cînd sustrăgea produse. Și, din nou, caracterizarea făcută de întreprindere încearcă să-l scoată basma curată. Ce să mai spunem în fața unor astfel de acte (care — să notăm — sînt oficiale !) ? Sperăm că factorii de resort vor răspunde așa cum se cuvine unor asemenea încercări de a duce „cu zăhărelul" organele noastre de stat.

Ploaia și plutonierul

Vineri, 17 iulie, seara, la București ploua tare. La Gara de Nord își făcea rondul pentru supravegherea circulației plutonierul major Cristea Manole. Vorba vine că își făcea rondul. Prinsese, din zbor, ocazia : la intrarea gării, un panou interzice staționarea mașinilor, adică opriri de peste 5 minute. Ploua tare, la casele de bilete era aglomerație, călătorii cu geamantane se deplasau cu greutate. Și atunci a început ploaia amenzilor : în cîteva minute am înregistrat : amendă pentru staționare de 7 minute (2 minute depășire) ; pentru 9 minute (4 minute depășire) ; pentru 6 minute (1 minut depășire), ba chiar și pentru o oprire sub 5 minute, pe care plutonierul Cristea a „rotunjit-o" el, de dragul artei amenzilor. N-am consemna poate acestea dacă nu am cunoaște repetatele eforturi ale conducerii I.M.M.B. pentru stîrpirea practicilor șicanatorii, pentru educarea lucrătorilor din serviciile de circulație în spiritul unei interpretări gîndite a regulamentelor, al unei comportări civilizate și atente. Noțiuni cu care plutonierul Cristea Manole pare adînc certat — incitînd iritarea cetățenilor. Nu i-ar prinde bine zelosului amendator... plata cu aceeași monedă ?

Așteptăm divorțul !

Publicam într-una din zilele trecute în cadrul rubricii noastre („Scînteia" nr. 8483) o notă despre o căsătorie înregistrată în Capitală între... două femei. Dintr-o eroare de același gen, aparținînd de această dată oficiului stării civile de la Consiliul popular al sectorului 1, semnalăm acum o „căsătorie" între doi bărbați. Ștefan Postelnicu din strada Pitiș nr. 1 s-a pomenit soțul lui... Toma Ionescu. Încă o ispravă care arată că unii funcționari de la oficiile stării civile „s-au cununat" cu neglijența. Cînd vor fi... divorțați de ea ?

„Scăldatul" interzis

În comuna Dridu (Ilfov) există tot felul de meseriași, numai un mecanic nu ! Altfel, ar funcționa poate și baia populară din localitate, care de mai mulți ani stă zăvorîtă. Deși cele 7000 de suflete ale comunei au făcut numeroase cereri, pînă acum nu s-au ales decît cu promisiuni. Ba să se facă întîi niscai reparații, ba să se ia cîteva „măsuri organizatorice", ba să se găsească un mecanic... Timpul trece și baia rămîne tot închisă. E un adevărat mister cum de reușesc autoritățile comunale — în absența băii — s-o „scalde". Sugerăm celor în drept un procedeu mai eficient. Un „duș rece", de pildă.

Sentință fără cruțare

Zilele trecute, la Slatina s-a judecat procesul privind pe inculpatul Călin Constantin, din comuna Priseaca (Olt), acuzat de crimă. În ziua de 20 noiembrie, anul trecut, după un plan prealabil, el a dus-o pe Maria Vlădescu, fata concubinei sale (copilul îl incomoda), la marginea satului, într-un lan de porumb, unde i-a aplicat numeroase lovituri, în urma cărora minora a decedat. Fiind descoperit, criminalul și-a recunoscut odioasa faptă. Luînd în considerare premeditarea crimei, precum și cruzimea cu care a fost înfăptuită, Tribunalul județean Olt l-a condamnat, în baza articolelor 174 și 176 lit. a din Codul penal, la pedeapsa cu moartea. O sentință în spiritul legii.

Rubrică redactată de :
Dumitru TIRCOB
Gheorghe DAVID
cu sprijinul corespondenților „Scînteii"

SOSIREA ÎN CAPITALĂ A LUI V. M. VINOGRADOV

La invitația Comisiei naționale române pentru UNESCO, sîmbătă a sosit în țara noastră V. M. Vinogradov, președintele Comisiei U.R.S.S. pentru UNESCO, adjunct al ministrului afacerilor externe al U.R.S.S. Cu ocazia vizitei, oaspetele va avea întrevederi la Comisia națională română pentru UNESCO, unde vor fi discutate probleme ale colaborării dintre cele două comisii naționale, și la alte instituții centrale care activează în domeniile de competență ale UNESCO.

(Agerpres)

Cronica zilei

În zilele de 15—18 iulie, la invitația prof. dr. docent Mihail Ghelmegeanu, președintele Comitetului român de colaborare și înțelegere reciprocă între popoarele din Balcani, s-a aflat la București tovarășul Slavcio Vasev, președintele Comitetului bulgar de colaborare și înțelegere între popoarele din Balcani.

Oaspetele bulgar a fost primit de Petru Burlacu, adjunct al ministrului afacerilor externe, și a avut un schimb de păreri cu reprezentanți ai comitetului român, în legătură cu activitatea și colaborarea celor două comitete, în sprijinul acțiunilor îndreptate spre întărirea colaborării între țările și popoarele din Balcani.

★

Simbătă s-au încheiat la Sibiu lucrările simpozionului de ergonomie pe țară, inițiat de Ministerul Industriei Ușoare, în colaborare cu cabinetul județean pentru probleme de organizare științifică a producției și a muncii. Simpozionul a reunit specialiști din instituțele de cercetări, instituțiile de învățămînt superior, combinatele industriei ușoare din întreaga țară, precum și numeroși invitați. În cadrul referatelor prezentate au fost înfățișate o serie de cercetări teoretice și aplicații practice legate de studierea raportului dintre om și mașină întreprinse de specialiștii din țara noastră. Participanții la dezbateri au subliniat necesitatea intensificării cercetărilor de ergonomie în vederea ușurării muncii fizice și a creșterii productivității muncii.

(Agerpres)

SPORT

Turneul de tenis de la Washington

- **Țiriac l-a învins pe Stan Smith**
- **Ambii români, semifiniști în fața lui Richey și Ashe**

Tenismanii români Ilie Năstase și Ion Țiriac continuă seria victoriilor în marele turneu „Washington Star International". În sferturile de finală, Ion Țiriac a produs o mare surpriză, învingîndu-l cu 6—3, 10—12, 6—2 pe Stan Smith, cotat la ora actuală ca jucătorul nr. 1 al S.U.A. La rîndul său, Ilie Năstase a jucat excelent și l-a învins cu 5—7, 6—4, 6—4 pe cunoscutul jucător sud-african Bob Hewitt. În celelalte două partide ale sferturilor de finală, Cliff Richey l-a eliminat cu 6—4, 6—3 pe francezul Georges Goven, în timp ce Arthur Ashe l-a eliminat cu 6—3, 6—3 pe australianul Dick Crealy.

În semifinale, Năstase va fi opus lui Richey, iar Țiriac va juca cu Ashe.

Comentînd meciul dintre Năstase și Bob Hewitt, corespondentul agenției Reuter remarcă puterea de concentrare și abilitatea jucătorului român, care, după ce a pierdut primul set, a avut o revenire puternică, controlînd jocul și obținînd victoria cu toată opoziția dîrză a adversarului său.

★

ÎN SFERTURILE DE FINALĂ ALE TURNEULUI DE TENIS DE LA GSTAAD (ELVEȚIA), olandezul Tom Okker l-a învins cu 6—4, 6—4 pe iugoslavul Pilici, în vreme ce englezul Taylor l-a eliminat cu 7—5, 6—4 pe australianul Philipps Moore.

FINALA PROBEI DE SIMPLU FEMEI din cadrul turneului internațional de tenis de la Hoylake (Anglia) a fost cîștigată de australianca **Yvonne Goolagong** (o aborigenă în vîrstă de 18 ani), care a învins-o cu 2—6, 6—2, 6—1 pe Kerry Melville.

ÎNTR-UN MECI PENTRU CIRCUITUL PROFESIONIST DE TENIS, la New York, australianul ROD LAVER l-a învins cu 6—4, 6—3, 6—3 pe compatriotul său KEN ROSEWALL.

FOTBAL

Campionatul european studențesc de fotbal a continuat în diferite orașe din Iugoslavia. În grupa de la Skoplie, echipa FRANȚEI a învins cu 3—1 (0—1) formația IUGOSLAVIEI, iar ANGLIA și BELGIA au terminat la egalitate : 1—1. De remarcat că în meciul dintre studenții englezi și belgieni, pînă în ultimul minut de joc scorul era favorabil britanicilor, care au „egalat" însă, marcîndu-și un gol în propria poartă. La Bitolia, echipa U.R.S.S. a întrecut cu scorul de 2—1 selecționata studențească a R. F. A GERMANIEI.

SECRETARIATUL „CUPEI EUROPENE A TÎRGURILOR" la fotbal a anunțat că tragerea la sorți a jocurilor acestei competiții va avea loc la 15 august la Luxemburg, cînd se vor desfășura și lucrările adunării generale ale cupei respective.

DISPUTAT ÎN LOCALITATEA OKKOLA, meciul internațional de fotbal dintre selecționatele de juniori ale Poloniei și Finlandei s-a încheiat cu scorul de 1—0 (0—0) în favoarea fotbaliștilor polonezi.

LA KIEV s-a disputat întîlnirea amicală de fotbal dintre selecționatele olimpice ale U.R.S.S. și Poloniei. Victoria a revenit tinerilor fotbaliști polonezi cu scorul de 2—1 (1—1).

ATLETISM

PE STADIONUL COLOMBES DIN PARIS au început campionatele de atletism ale Franței. În concursul feminin au fost stabilite două noi recorduri naționale : ODETTE DUCAS — 6,47 m la săritura în lungime și Cadette Lambert — 46,16 m la aruncarea suliței (junioare).

Tragerea la sorți a libretelor de economii pentru turism

Casa de Economii și Consemnațiuni face cunoscut că joi 23 iulie, ora 16, în sala clubului Finanțe-Bănci din str. Doamnei nr. 2 — București, va avea loc tragerea la sorți pentru trimestrul II/1970 a libretelor de economii pentru turism.

La această tragere la sorți, Casa de Economii și Consemnațiuni va acorda cîștiguri în excursii organizate de O.N.T. la Paris și în Italia, cu vizitarea orașelor Roma, Napoli, Sorento și a insulei Capri, precum și cîștiguri în bani pentru organizarea de excursii individuale în străinătate.

Cîștigătorii care efectuează excursii individuale în străinătate primesc, la cerere, o parte din valoarea cîștigului (3 000 lei) în valuta țării în care se deplasează.

În afara cîștigurilor în excursii și în bani, titularii acestor librete beneficiază și de o dobîndă anuală.

La tragerile la sorți trimestriale participă libretele de economii care au în tot cursul trimestrului pentru care se efectuează tragerea la sorți un sold de minimum 3 000 lei, provenit din depuneri anterioare acestui trimestru.

COMUNICAT COMUN

(Urmare din pag. I)

trial, geologic și minier, forestier, agricol, comercial și turistic. Ele au convenit, de asemenea, ca o misiune de experți români să se deplaseze în Republica Africa Centrală în octombrie a. c., pentru a studia la fața locului cu specialiștii centrafricani condițiile și posibilitățile concrete de realizare a unor acțiuni de cooperare în domeniile stabilite de comun acord.

Ele s-au pronunțat pentru intensificarea schimburilor în domeniile cultural, învățămînt, artă, tineret și sport și în acest scop au hotărît să încheie în viitorul apropiat un program pentru aplicarea acordului de colaborare culturală și științifică.

În cursul vizitei s-a semnat un document aide-mémoire care precizează obiectivele de cooperare economică, tehnică, comercială și culturală a căror realizare este examinată de către cele două părți.

Totodată, s-a semnat un acord privind transporturile aeriene civile și s-a convenit să se negocieze și să se încheie un acord cu privire la telecomunicații și un acord privind desființarea vizelor pentru călătorii în scop oficial, particular și turistic.

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, și președintele Republicii Africa Centrală, Jean Bedel Bokassa, au declarat că pentru instaurarea unui climat de încredere și cooperare în lume este necesar ca relațiile dintre state să se bazeze pe principiile respectării suveranității și independenței naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc, să se asigure dreptul sacru al fiecărui popor de a decide el însuși propria soartă.

Cei doi președinți s-au pronunțat pentru excluderea forței, a amenințării cu forța și a presiunilor de orice natură în relațiile dintre state, pentru rezolvarea pe cale pașnică a problemelor litigioase, pentru intensificarea eforturilor în vederea instaurării unui climat de pace în lume. Ei au subliniat cu satisfacție creșterea rolului țărilor mici și mijlocii în viața internațională și au apreciat că fiecărui stat, indiferent de numărul locuitorilor, de întinderea teritoriului, de potențialul economic sau militar, îi revine răspunderea de a participa activ la reglementarea problemelor majore care preocupă omenirea.

Dînd o înaltă apreciere prefacerilor profund innoitoare care au loc pe continentul african, cele două părți au reafirmat solidaritatea și sprijinul lor față de lupta tinerelor state pentru apărarea și consolidarea independenței naționale, împotriva imperialismului, colonialismului și neocolonialismului, pentru progres economic, social și cultural. Ele au subliniat importanța sprijinirii fiecărui stat pe forțele proprii și a extinderii cooperării internaționale pe baze echitabile, pentru valorificarea deplină și eficientă a resurselor materiale și umane de care dispun în folosul propriilor popoare.

Ele au subliniat că reducerea, și în final lichidarea, decalajului dintre țările în curs de dezvoltare și cele avansate prezintă o deosebită importanță pentru progresul umanității, asigurarea păcii și lărgirea cooperării internaționale. Cele două părți au fost de acord că este necesar să se elimine practicile discriminatorii în relațiile economice dintre state și să crească contribuția O.N.U. în sprijinirea progresului economic și social al țărilor în curs de dezvoltare.

Cei doi președinți au reafirmat solidaritatea și sprijinul țărilor lor pentru lupta dreaptă a popoarelor din Angola, Mozambic, Namibia și din alte teritorii dependente, pentru lichidarea asupririi coloniale, cucerirea independenței naționale și înfăptuirea năzuințelor lor legitime de libertate și progres. Ei au condamnat politica de discriminare rasială și de apartheid, promovată de regimurile rasiste minoritare din Republica Sud-Africană și Rhodesia. Ei au condamnat actul ilegal și abuziv al autorităților de la Salisbury, care are drept scop perpetuarea asupririi coloniale a poporului zimbabwe, și au declarat că Republica Socialistă România și Republica Africa Centrală nu recunosc așa-zisa Republică Rhodesia.

Cei doi șefi de stat s-au pronunțat pentru lichidarea colonialismului și au apreciat că este necesar să se treacă de urgență la acțiuni concrete din partea O.N.U. pentru îndeplinirea neîntîrziată a declarației și rezoluțiilor acestei organizații cu privire la decolonizare.

Cei doi președinți au exprimat profunda lor îngrijorare în legătură cu persistența în diferite părți ale lumii a unor focare de tensiune și conflicte armate care primejduiesc pacea mondială. În acest context, ei au exprimat deplina lor solidaritate cu lupta eroică a popoarelor din Indochina pentru apărarea independenței și suveranității naționale, împotriva agresiunii Statelor Unite ale Americii și aliaților lor și au declarat că pentru asigurarea păcii în această regiune a lumii este imperios necesar să fie retrase trupele S.U.A. și ale aliaților lor, pentru ca popoarele vietnamez, cambodgian și laotian să-și poată hotărî singure soarta, conform aspirațiilor lor, fără amestec din afară.

Cu privire la situația din Orientul Apropiat, cei doi șefi de stat s-au pronunțat pentru retragerea trupelor israeliene de pe teritoriile ocupate, asigurarea dreptului la existență al tuturor statelor din regiune, rezolvarea problemei populației palestinene conform intereselor ei legitime, pentru soluționarea celorlalte probleme din această zonă pe cale pașnică, în spiritul rezoluției Consiliului de Securitate din 22 noiembrie 1967.

În cadrul schimbului de vederi asupra situației din Europa, cei doi președinți au apreciat că înfăptuirea securității europene, preocupare majoră a popoarelor de pe acest continent, este un factor important care poate influența favorabil pacea și cooperarea internațională.

Cele două părți au subliniat necesitatea de a se întreprinde pași concreți pentru a se ajunge la un acord privind dezarmarea generală și în primul rînd dezarmarea nucleară. Ele au apreciat că reducerea cursei înarmărilor, interzicerea folosirii armelor atomice și în final lichidarea stocurilor existente, desființarea bazelor militare străine, retragerea trupelor străine de pe teritoriul altor țări sînt acțiuni în măsură să contribuie la instaurarea unui climat de încredere între state, propice realizării păcii mondiale.

Înfăptuirea unor asemenea măsuri ar permite ca importantele resurse umane și materiale irosite în prezent pentru înarmare să fie consacrate muncii pașnice, pentru progresul economic și social al fiecărei națiuni, în conformitate cu interesele și aspirațiile sale. O parte din aceste resurse ar putea fi afectată statelor angajate pe calea dezvoltării.

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, și președintele Republicii Africa Centrală, Jean Bedel Bokassa, au declarat că, pentru creșterea eficacității, rolului și prestigiului O.N.U., este necesar să se respecte întocmai principiile înscrise în Carta Națiunilor Unite, inclusiv acela al universalității, să se intensifice activitatea acestei organizații, cu contribuția tuturor statelor, în direcția realizării păcii, garantării securității și extinderii cooperării internaționale.

Cei doi șefi de stat, reliefînd importanța pe care o prezintă contactele între state, la toate nivelurile, au apreciat că vizita în România a președintelui Jean Bedel Bokassa constituie o contribuție la mai buna cunoaștere și înțelegere reciprocă, la dezvoltarea relațiilor de prietenie și cooperare între cele două țări și popoare.

Președintele Republicii Africa Centrală, Jean Bedel Bokassa, a mulțumit călduros pentru primirea cordială și ospitalitatea ce i-au fost acordate de către președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, guvernul și poporul român.

Președintele Republicii Africa Centrală, Jean Bedel Bokassa, a invitat pe președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, împreună cu soția, Elena Ceaușescu, să facă o vizită oficială în Republica Africa Centrală. Invitația a fost acceptată cu plăcere.

București, 15 iulie 1970

NICOLAE CEAUȘESCU
președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

General JEAN BEDEL BOKASSA
președintele Republicii Africa Centrală

Educația tineretului

(Urmare din pag. I)

Pentru a prețui mai bine realizările prezente, pentru a se pregăti temeinic în vederea construirii socialismului în România, este deosebit de util și necesar ca tineretul să cunoască pildele de eroism și abnegație ale fiilor patriei. Tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU** spunea : „Noi, comuniștii, cinstind pe cei care în trecut și-au dat viața pentru fericirea poporului, tragem din lupta lor învățăminte pentru prezentul care-l făurim și, totodată, pentru a pune bazele viitorului, educăm tineretul în spiritul dragostei și respectului față de lupta și munca înaintașilor". Iar această muncă de educație trebuie să îmbrace un conținut cît mai adecvat.

— Dialogul pe teme patriotice cu tinerii nu trebuie să se desfășoare doar „ex cathedra" — este de părere lectorul universitar **Sever Dumitrașcu**, de la Institutul pedagogic din Oradea. Eu anual organizez cu studenții tabere de corturi la săpăturile arheologice din zonă. Dar inițiativa a rămas singulară. Ideea ar putea fi extinsă și preluată de organizațiile U.T.C. Excursiile și taberele la șantierele istorice din județ, la monumentele istorice care au nevoie de restaurări sau, mai simplu, de protejare în vederea unor reparații ulterioare constituie cele mai directe căi de a te adresa convingerilor, conștiinței tinerei generații. Și în Oradea șanțurile vechii cetăți a orașului ar putea fi luate în grijă de uteciști.

Ascultînd cuvintele pasionatului istoric orădean ne amintim cîteva rînduri dintr-un referat pentru o plenară a comitetului județean pentru cultură și artă :

„Muzeul județean, prin secțiile sale de istorie și științele naturale, a contribuit la educația tineretului prin organizarea unor expuneri la clubul U.T.C. din Oradea, în școli. Dintre teme amintim : Ultimele descoperiri arheologice ale muzeului din Oradea. Itinerar istoric orădean etc". Nu ar fi fost însă mai util ca expunerea propriu-zisă să reprezinte doar unul din momentele manifestării, care, în ansamblul ei, să pornească de la bogatele tradiții sau de la spectaculoasele realizări ale prezentului ?

Ne-am interesat ce locuri legate de tradițiile revoluționare locale există în județ. Din răspunsurile disparate și incomplete primite am întocmit o listă extrem de cuprinzătoare. Există în acest colț de țară pilde strălucite de eroism, bogate tradiții de luptă comună ale oamenilor muncii români și maghiari, pentru libertate și progres social. Cunoașterea amplă a acestora ar putea constitui o modalitate eficace pentru cultivarea și adîncirea sentimentelor de frăție care îi animă pe tinerii români și pe cei ai naționalităților conlocuitoare, pentru cimentarea fuziunii idealurilor, preocupărilor și aspirațiilor lor în spiritul partidului nostru. **Ce școală mai minunată a educației patriotice ar putea exista decît dialogul viu, continuu al tinerei generații cu tradițiile noastre revoluționare ?** În acest domeniu, al popularizării largi a tradițiilor de luptă cu adînci semnificații, sînt încă multe posibilități de valorificat.

— Cu cîțiva ani în urmă — își amintește **Doina Ignat**, inspector la Comitetul județean pentru cultură și artă — în oraș inițiasem veritabile „itinerare patriotice" — excursii ale tinerilor însoțiți de cei mai competenți ghizi ai muzeului nostru, la cele mai importante locuri legate de vechea activitate revoluționară. Evoc cu emoție aceste activități pentru că atunci am participat la spontane manifestații politice, generate de contactul cu glasul viu al tradiției.

Meleagurile bihorene au cunoscut o istorie zbuciumată. De la voievodatul lui Menumorut — a cărui cetate, Biharia, se păstrează și azi — trecînd prin agitata epocă feudală și pînă în zilele noastre, nenumărate mărturii vorbesc generațiilor de azi despre o istorie în care cuvintele **demnitate și vitejie** sînt înscrise cu majuscule. Mărturii care ar putea constitui substanța unor pasionante acțiuni cu mase mari de tineri. Anul trecut, în organizațiile U.T.C. din municipiu a avut loc un ciclu de expuneri : „File de aur din istoria patriei și a partidului". Și căminele culturale au avut acțiuni similare. Dar peste tot, expunerile au constituit din nou singura modalitate. Și în acest timp, la cîțiva kilometri de Oradea, cetatea Bihariei își ridică solemne zidurile de pămînt, alte cetăți — de această dată construite în zilele noastre — uzina de aluminiu, fabrica de mobilă, Combinatul de materiale de construcție de la Aleșd etc. așteaptă să fie și ele mai bine cunoscute de tineret. Am amintit la începutul articolului de acel emoționant marș anual al tineretului orădean la Monumentul eroilor de la Băile Felix. Am mai putea adăuga manifestările prilejuite de sărbătorirea zilei de 6 Martie (întîlniri cu activiști de partid, cu veterani ai mișcării muncitorești, concursuri pe această temă) sau evocatorul spectacol de sunet și lumină din centrul Oradei, de la monumentul ostașului român, cu ocazia celei de-a 25-a aniversări a eliberării patriei. Exemplele de această natură se opresc însă aici. Și din nou, cu puțină fantezie, cu o cunoaștere temeinică a istoriei județului, sursă nebănuit de bogată în sugestii de asemenea natură, educația patriotică ar dispune de o gamă de manifestări infinit mai bogată.

Desigur, sugestiile și observațiile s-ar putea înmulți. Cîte alte posibilități de educare patriotică a tineretului nu așteaptă să fie valorificate. Întîlnirile cu veterani ai mișcării comuniste, români și maghiari, prezentarea și cunoașterea figurilor tradiționale de eroi, dezvelirea festivă de plăci comemorative, pelerinajul la locurile cu tradiție revoluționară din județ reprezintă doar cîteva sugestii care pot fi oricînd îmbogățite de experiența organelor locale.

Este bine știut că o modalitate esențială de educație patriotică a tineretului este educația prin muncă — activitatea de zi cu zi la locul de producție, în fabrici, pe șantiere, pe ogoare, în școală etc., activitatea patriotică. În muncă se dezvoltă cel mai bine simțul responsabilității sociale, hotărîrea de a contribui cu toate puterile la efortul general pentru înflorirea patriei comune. Aceste vaste posibilități sînt însă insuficient valorificate, deși experiențe reușite au existat. Mă aflam, de pildă, pe „Dealul Ciupercii", un admirabil loc de odihnă al localnicilor, de unde se poate urmări panorama Oradei. Și dacă despre această ridicătură din marginea orașului scriu acum numai cuvinte frumoase, meritul este în primul rînd al uteciștilor care au prestat sute de ore de muncă patriotică, transformînd-o într-un veritabil centru de atracție turistică, cu alei pietruite, cu bănci frumos colorate.

După cum arătam și la începutul materialului, în județul Bihor, activitatea de educație patriotică a tineretului stă în atenția organelor locale. În ultima vreme, plenarele comitetelor municipale și orășenești U.T.C. Oradea, Aleșd, Marghita, Beiuș au fost consacrate chiar acestei teme. Răsfoind unele referate, am remarcat însă faptul că, în general, concluziile sînt pozitive, insistîndu-se prea puțin asupra aspectelor critice. Într-un fel, aceeași poziție am descifrat-o și în replica concisă a tovarășului **Octavian Nazadt**, secretar al Comitetului județean U.T.C. Bihor, care ne-a declarat.

— În acest domeniu nu avem probleme !

Și totuși, după cum s-a văzut, probleme există. Numai că pentru a le sesiza este nevoie de o mai mare receptivitate la nou, de o dorință sinceră de a sparge tiparele învechite și de a ieși cu curaj în întîmpinarea dorințelor tineretului. Lucru pe care-l au de făcut organele culturale și ale U.T.C. din județul Bihor.

O NOUĂ EDIȚIE A CONCURSURILOR DE CREAȚIE „VASILE ALECSANDRI" ȘI „ION VIDU"

Pentru îmbogățirea repertoriului formațiilor artistice de amatori, Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă organizează concursul de creație „Vasile Alecsandri", pentru piese de teatru într-un act, și concursul de creație „Ion Vidu", pentru cîntece de masă — ediția 1970. Actuala ediție este consacrată celei de-a 50-a aniversări a Partidului Comunist Român, avînd menirea să stimuleze realizarea unor lucrări valoroase din punct de vedere artistic și educativ, inspirate din lupta partidului pentru eliberare socială și națională, pentru edificarea noii orînduiri, din realitățile contemporane ale patriei, din viața și munca făuritorilor socialismului.

Concursurile sînt deschise atît scriitorilor și compozitorilor membri ai uniunilor de creație respective, cît și oricăror persoane cu aptitudini în domeniul creației dramatice și muzicale. Cele mai bune lucrări dramatice și cîntece de masă prezentate în concurs vor fi distinse cu premii și mențiuni. Pe lîngă premiile obișnuite, acordate de Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă, se vor atribui premii speciale de către Consiliul Central al U.G.S.R., Comitetul Central al U.T.C., Consiliul Național al Organizației Pionierilor și Radioteleviziunea română.

Piesele de teatru și lucrările corale premiate, ca și alte lucrări valoroase prezentate în concurs, vor fi achiziționate în vederea tipăririi și a difuzării lor în rîndul formațiilor artistice de amatori.

Noi salariați

INTREPRINDEREA DE NASTURI ȘI MASE PLASTICE din București, cu sediul în str. Sergent Postolache Alexandru nr. 1, sectorul 6, (cartierul Drumul Taberei—Ghencea) angajează caloriferiști, strungari, rectificatori, rabotori, matrițeri, reglori pentru mașini automate de strunjit, lăcătuși-mecanici pentru reparații utilaje, muncitori textiliști (bărbați), muncitori necalificați (bărbați), precum și tineri absolvenți a 8 clase elementare, în vîrstă de 15—18 ani, în vederea calificării prin ucenicie la locul de muncă în meseriile de strungar, matrițer, lăcătuș-mecanic-reglor. Se angajează, de asemenea, și dactilografe.

Reperele unei dezvoltări impetuoase :

De la căsuța de bîrne la calculatorul electronic

Există la Minsk, înfloritoarea capitală a Bielorusiei sovietice, o căsuță din bîrne și scînduri spre care se îndreaptă zilnic numeroase grupuri de vizitatori. Este o construcție de genul acelora care la sfîrșitul secolului trecut împînzeau, probabil, întreg orașul, dar care astăzi aproape că au dispărut. Aici s-a ținut între 1 și 3 martie 1898, în cruntă ilegalitate, primul congres al organizațiilor social-democrate locale din Rusia, congres a cărui însemnătate constă — după cum se știe — în aceea că a proclamat întemeierea Partidului Muncitoresc Social-Democrat din Rusia. În prezent, în acest loc este găzduit muzeul „Congresul I al P.M.S.D.R.".

...Cei 9 delegați care au participat la congresul de constituire al P.M.S.D.R. au fost întîmpinați la gară — fiecare în parte — și recunoscuți pe bază de parolă de către revoluționarul Piotr Vasilievici Rumianțev, pe atunci funcționar la căile ferate. Acesta i-a condus apoi aici, în locuința sa, unde urma să aibă loc congresul. Locul fusese cu foarte multă grijă ales : casa era situată lîngă o pădure care putea deveni în caz de pericol o cale de salvare și, totodată, nu departe de... inspectoratul jandarmeriei din Minsk. Cui i-ar fi dat prin minte că tocmai aici și-au dat întîlnire reprezentanții tot mai viguroasei mișcări revoluționare ?

Au fost luate, bineînțeles, și alte măsuri de precauție : gazda a anunțat din timp o aniversare cu mulți invitați și încăperile au fost împodobite ca pentru o asemenea ocazie. În timp ce lucrările congresului se desfășurau în biroul din spate, în camera din față samovarul și cărțile de joc — gata împărțite — așteptau să-l ajute pe delegați să înșele, la primul semnal de alarmă al lui Rumianțev, vigilența unor „musafiri" nepoftiți. N-au survenit însă incidente. Arestarea a 8 dintre participanți și a gazdei a survenit abia după o săptămînă.

Deși congresul de la Minsk a hotărît și a anunțat în mod oficial înființarea Partidului Muncitoresc Social-Democrat din Rusia, partidul marxist-revoluționar a fost creat — de fapt — abia după înființarea și apariția ziarului „Iskra", pe baza planului elaborat de Lenin și sub conducerea sa nemijlocită, la Congresul al II-lea al P.M.S.D.R., întrunit tot ilegal, la Bruxelles și Londra, între 17 iulie și 10 august 1903.

...Și acum, după aceste cîteva rînduri despre trecut, să ne oprim la prezent.

★

Cred că simbolul cu adevărat reprezentativ al întreprinderilor industriale din Minsk — specializate în producția de bunuri de înaltă tehnicitate, care reclamă multă manoperă de înaltă calificare — nu poate fi decît electronul : el sugerează atît structura modernă a acestei industrii, cît și puternicul său dinamism. Și-apoi, în capitala republicii există o renumită unitate a industriei electronice sovietice : uzina de calculatoare electronice „Ordjonikidze".

Un sfert din tînărul colectiv al acestei întreprinderi este format din ingineri și matematicieni. Secția „ajustaj", pe care am vizitat-o, pare mai degrabă un laborator, și nu un atelier productiv. Aici lucrează aproape numai ingineri, iar utilajele din care este nevoit să lucreze fără întrerupere 48 de ore. Dacă rezultatul care se obține este absolut corect, respectivul computer este îndrumat spre punctul de expediere la beneficiari. Dacă nu, migăloasele verificări se reiau de la capăt, pînă la descoperirea și eliminarea oricărei imprecizii.

„Minsk-32" — mi se spune — dă deplină satisfacție în activitatea de proiectare și în rezolvarea problemelor economice, fiind livrat împreună cu o „bibliotecă" de programe de lucru, ușor adaptabile la condițiile concrete ale oricărei întreprinderi. Ca și celelalte componente ale familiei „Minsk", a fost conceput în întregime de colectivul acestei uzine. Poate efectua 25—30 de mii de operații matematice pe secundă și nu numai după un singur program, ci după 4 programe diferite simultan.

În uzină, rolul sectoarelor de concepție tehnică și tehnologică, ca și al mecanizării și automatizării producției crește necontenit. Organizării superioare a procesului de fabricație i se dă în permanență o deosebită atenție, pentru soluționarea optimă a problemelor mai complicate recurgîndu-se, adesea, la serviciile... calculatoarelor electronice de fabricație proprie. Se aplică, totodată, cu maximă consecvență, un sistem de cointeresare materială pentru sporirea proporțională a producției în toate secțiile uzinei, plusul care interesează fiind exclusiv cel de la capitolul producție-marfă. În 1969, pe poarta fabricii au ieșit cu 40 la sută mai multe calculatoare electronice decît în 1968. Anul acesta — mi s-a spus — atît pentru beneficiarii interni, cît și pentru export se vor realiza și mai multe mașini de calculat. Dotarea cu tehnică modernă de calcul a industriei este o cerință vitală a progresului tehnic contemporan.

De ce am asociat aceste două elemente — căsuța de bîrne a revoluționarilor și uzină de calculatoare electronice ? Pentru că mi se par a fi într-o relație directă. Căci de dezvoltarea mișcării revoluționare, de lupta comuniștilor, de activitatea depusă de P.C.U.S. în fruntea poporului sovietic sînt legate marile transformări innoitoare petrecute pe întreg cuprinsul republicilor U.R.S.S. — inclusiv în Bielorusia.

Sînt întrebat, adesea, ce mi-a plăcut mai mult și mai mult în capitala Bielorusiei. Desigur, m-au cucerit multe lucruri și nu voi uita niciodată nenumăratele locuri încîntătoare pe care le-am vizitat. Dar cea mai plăcută amintire o voi păstra, fără îndoială, locuitorilor acestui minunat oraș, oamenilor care m-au întîmpinat tot timpul cu priviri deschise, celor cu care am avut prilejul să stau de vorbă sau pe care i-am văzut doar, zîmbitori și prietenoși, la locurile lor de muncă, pe stradă, în autobuz sau în magazine.

Adrian PRODAN

Note de drum din Bielorusia sovietică

viaţa internaţională

CONFERINŢA SINDICALĂ MONDIALĂ DE SOLIDARITATE CU POPOARELE DIN INDOCHINA

PARIS 18 — Corespondentul Agerpres Alexandru Gheorghiu transmite : Simbătă dimineaţa s-a deschis la Palatul congreselor de la Versailles Conferinţa sindicală mondială de solidaritate cu popoarele din Indochina, în lupta contra agresiunii S.U.A. La această conferinţă, organizată de C.G.T. din Franţa, la iniţiativa Federaţiei Sindicale Mondiale, participă aproape 80 de delegaţii reprezentind 59 de ţări, printre care şi o delegaţie a Uniunii Generale a Sindicatelor din România, condusă de Constantin Herescu, secretar al Consiliului Central al U.G.S.R., precum şi numeroşi observatori sindicali. Prin această participare foarte largă conferinţa, care reprezintă sute de milioane de oameni ai muncii din cele cinci continente, se bucură de un larg ecou internaţional. Organizaţiile sindicale participante au hotărît să folosească toate mijloacele pentru a afirma mai mult ca oricind solidaritatea lor cu popoarele din Indochina, victime ale agresiunii americane. Delegaţiile oamenilor muncii din cele cinci continente vor discuta şi elabora în comun căile şi sarcinile solidarităţii lor ca urmare a persistenţei şi agravării războiului de agresiune al S.U.A., care s-a extins din Vietnam în întreaga Indochină.

Prima şedinţă de simbătă dimineaţa a fost prezidată de Benoit Frachon, preşedintele C.G.T. din Franţa, care a rostit cuvîntul de deschidere, salutînd călduros delegaţiile prezente.

Au luat apoi cuvîntul, vorbind despre situaţia gravă din Indochina ca urmare a agresiunii S.U.A., Hoang Quoc Viet, preşedintele Federaţiei sindicatelor din R. D. Vietnam ; Dinh Ba Phi, şef adjunct al delegaţiei Guvernului Revoluţionar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud la conferinţa cvadripartită de la Paris ; Thiun Mumm, ministrul economiei şi finanţelor în guvernul regal de uniune naţională al Cambodgiei, Fumi Vongvicit, secretar general al Frontului patriotic laoţian.

Lucrările conferinţei vor dura două zile, urmînd să se încheie duminică după-amiază.

Acţiuni ofensive ale forţelor patriotice sud-vietnameze şi cambodgiene

SAIGON 18 (Agerpres). — Vineri după-amiază şi în cursul nopţii spre simbătă au fost înregistrate ciocniri violente între trupele Guvernului Revoluţionar Provizoriu şi forţele americano-saigoneze în diferite regiuni ale Vietnamului de sud. Cele mai importante lupte s-au desfăşurat în provincia meridională An Xuyen, la aproximativ 240 de kilometri sud de Saigon. În timpul operaţiunilor militare au fost înregistrate pierderi serioase în rîndurile unităţilor S.U.A. — a precizat un purtător de cuvînt al comandamentului american.

PNOM PENH 18 (Agerpres). — Forţele de rezistenţă populară din Cambodgia au lansat din nou în cursul nopţii de vineri spre simbătă puternice atacuri asupra poziţiilor fortificate deţinute de trupele regimului Lon Nol în sectorul Long Vek, la numai 48 kilometri nord de Pnom Penh — relatează corespondenţii agenţiilor de presă. Ciocniri violente între grupuri de patrioţi şi unităţi militare inamice au fost semnalate, de asemenea, în apropierea localităţii Neak Leung, precum şi în sectorul Ton Le Sap.

Cuvîntarea lui W. Ulbricht la reuniunea de la Rostock

ROSTOCK 18 (Agerpres). — La cea de-a 13-a conferinţă a muncitorilor din ţările riverane Mării Baltice, desfăşurată la Rostock în cadrul Săptămînii Mării Baltice, Walter Ulbricht, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G., preşedintele Consiliului de Stat al R. D. Germane, a adresat celor prezenţi apelul de a participa activ la mişcarea pentru securitate europeană şi pentru recunoaşterea realităţilor postbelice din Europa.

„După formarea noului guvern de la Bonn, în frunte cu cancelarul Brandt, s-a vădit o anumită recunoaştere a realităţilor", a spus W. Ulbricht, subliniind, în context, necesitatea stabilirii unor relaţii bazate pe normele dreptului internaţional între R.D.G. şi R.F.G. Dorim să dezvoltăm relaţii diplomatice cu toate statele şi în special cu R.F.G. — a spus vorbitorul.

La un sfert de veac după zdrobirea imperialismului fascist german — a declarat primul-secretar al C.C. al P.S.U.G. — prin formarea guvernului condus de domnul cancelar Brandt, în Germania federală s-a creat o situaţie în care există posibilitatea să se ajungă la acorduri cu privire la organizarea unei conferinţe de securitate europeană şi la un tratat de renunţare la forţă între U.R.S.S. şi Germania federală. Merită o înaltă apreciere activitatea dedicată democraţiei şi menţinerii păcii desfăşurată de forţele democratice şi progresiste din Germania occidentală, de mulţi sindicalişti şi social-democraţi, de o parte apreciabilă a tineretului şi femeilor. Relevînd că în Republica Federală se manifestă o serie de activităţi militariste şi neonaziste, vorbitorul a subliniat că forţele democratice şi progresiste din Germania occidentală, sindicaliştii, social-democraţii şi comuniştii, şi, împreună cu ei, marea majoritate a poporului iubitor de pace din Germania occidentală au posibilitatea să zădărnicească aceste uneltiri.

În încheiere, W. Ulbricht a invitat din nou toate ţările să stabilească relaţii diplomatice cu Republica Democrată Germană, în conformitate cu normele dreptului internaţional.

Vizita delegaţiei economice române în Maroc

RABAT 18 (Agerpres). — Delegaţia economică română condusă de Vasile Răuţă, adjunct al ministrului comerţului exterior, care se află de cîteva zile în Maroc a fost primită de ministrul marocan al afacerilor externe, Abdelhadi Boutaleb. La întrevedere, care s-a desfăşurat într-o atmosferă cordială, a asistat ambasadorul României la Rabat, Vasile Mircea.

Adjunctul ministrului comerţului exterior al ţării noastre a făcut, de asemenea, o vizită ministrului marocan al industriei, comerţului, minelor şi marinei comerciale, Mohamed Jaidi, şi a avut convorbiri cu reprezentanţi ai conducerii ministerelor Industriei şi Comerţului, Agriculturii şi Reformei Agrare, Lucrărilor Publice şi Departamentului Planului.

În cadrul convorbirilor au fost analizate posibilităţile de intensificare a schimburilor comerciale şi iniţierii de acţiuni de cooperare economică şi tehnică între România şi Maroc.

Scheel la Washington

WASHINGTON 18 (Agerpres). — Ministrul vest-german al afacerilor externe, Walter Scheel, care se află la Washington într-o vizită oficială, a conferit cu secretarul de stat al Statelor Unite, William Rogers. În cursul întrevederii, a precizat purtătorul de cuvînt al Departamentului de Stat, Carl Bartch, cei doi miniştri au examinat aspecte ale eforturilor desfăşurate în prezent în direcţia promovării cooperării şi securităţii în Europa. În legătură cu aceasta, Rogers a declarat interlocutorului său că Statele Unite „salută şi sprijină" actuala politică externă a R. F. a Germaniei în direcţia normalizării relaţiilor cu Uniunea Sovietică şi alte state socialiste europene.

CONCENTRARE MASIVĂ DE TRUPE ŞI CARE BLINDATE PE STRĂZILE BOGOTEI

BOGOTA 18 (Agerpres). — Un contingent de 12 000 soldaţi în uniforme de campanie şi înarmaţi cu puşti automate ocupă centrul oraşului Bogota pentru a împiedica manifestaţiile antiguvernamentale prilejuite de sosirea în capitală a preşedintelui columbian ales, Misael Pastrana Borrero. După cum transmite corespondentul Agerpres la Rio de Janeiro, Vasile Oros, **concentrarea masivă de trupe şi care blindate pe principalele străzi ale capitalei columbiene ordonată de actualul preşedinte, Carlos Lleras Restrepo, este privită ca o „manevră de intimidare" a adepţilor fostului dictator Gustavo Rojas Pinilla,** care intenţionează să organizeze manifestaţii cu ocazia ceremoniei de instalare a deputaţilor şi senatorilor aleşi la 19 aprilie. Ocuparea oraşului de către detaşamentele militare s-a produs la mai puţin de 24 de ore după ce preşedintele Lleras Restrepo şi-a asumat puteri excepţionale decretînd starea de urgenţă. Posturile de radio şi televiziune din Columbia sînt supuse temporar controlului guvernamental, iar transmisiile de la ceremonia instalării noilor parlamentari, prevăzută pentru ziua de 22 iulie, vor fi cenzurate. Opoziţia denunţă această măsură ca „o expresie a arbitrarului oficial". Se aşteaptă ca încordarea să atingă punctul culminant la 6 august, cînd este prevăzută instalarea în funcţie a noului preşedinte, Misael Pastrana Borrero. Pînă la această dată, autorităţile au interzis orice manifestaţie publică.

Industrializarea impune mobilizarea întregii energii a naţiunii algeriene

ALGER 18. — Corespondentul Agerpres Constantin Benga transmite : Luînd cuvîntul la o adunare populară desfăşurată în oraşul Skikda, preşedintele Consiliului Revoluţiei şi şeful guvernului algerian, Houari Boumediene, s-a referit la unele aspecte ale dezvoltării ţării, arătînd că o constanţă a acesteia o constituie aplicarea în practică a principiului dezvoltării echilibrate a tuturor regiunilor Algeriei.

„Ne aflăm angajaţi pe drumul industrializării, a spus Houari Boumediene ; un drum care impune mobilizarea întregii energii a naţiunii noastre, a tuturor capacităţilor ţării. Va trebui să învingem, întrucît de această victorie depinde întregul viitor al Algeriei".

Abordînd unele aspecte ale politicii guvernului algerian în domeniul petrolier, şeful statului a subliniat că, în ultima vreme, s-au ivit o serie de neînţelegeri între Societatea naţională algeriană de petrol — Sonatrach — şi societăţile străine care operează în Algeria. El a evocat, în această ordine de idei, hotărîrea de naţionalizare a companiilor petroliere care nu vor respecta interesele Algeriei, întrucît petrolul este proprietatea ţării şi a locuitorilor ei, ca şi toate celelalte bogăţii naturale, ca şi pămîntul care, aflat în trecut în stăpînirea străinilor, a fost restituit felahilor algerieni.

MAREA BRITANIE

Guvernul intenţionează să folosească unităţi militare în locul docherilor grevişti

LONDRA 18 (Agerpres).— O serie de comandanţi ai armatei britanice au efectuat simbătă un turneu, în cadrul unei misiuni de recunoaştere, în porturi, pentru a stabili efectivul trupelor necesare să înlocuiască pe docherii aflaţi în grevă de două zile, transmite agenţia Reuter. Imediat după difuzarea ştirii, liderii sindicali ai greviştilor au avertizat guvernul că în cazul mobilizării armatei la încărcatul şi descărcatul navelor în porturi, prima grevă naţională a docherilor, după cea din 1926, s-ar putea transforma într-o grevă generală. Secretarul general al Uniunii muncitorilor din transporturi a făcut cunoscut că o serie de alte uniuni sindicale şi-au exprimat sprijinul şi solidaritatea cu docherii grevişti, fiind gata să intre, la rîndul lor, în grevă, dacă guvernul va recurge la folosirea armatei.

Comitetul guvernamental instituit de urgenţă, pentru a examina modalităţile de soluţionare a acestui conflict de muncă, s-a întrunit în cursul nopţii de vineri spre simbătă şi a recomandat guvernului britanic să nu trimită unităţile militare în porturi, cel puţin pînă luni, deoarece o astfel de măsură ar agrava tensiunea.

Potrivit agenţiei Reuter, îngrijorarea guvernului faţă de consecinţele grevei este dovedită de măsura extremă la care a recurs, de instituire a stării de urgenţă.

Ministrul pentru problemele muncii, Robert Carr, a anunţat în cursul dimineţii de ieri crearea comisiei de anchetă formată din patru persoane, care a fost însărcinată să găsească o formulă de reglementare a conflictului. Comisia este prezidată de lordul Pearson, acelaşi care, în fruntea unei comisii similare, a contribuit la realizarea unui compromis pentru încetarea marii greve a marinarilor britanici din 1966. Comisia urmează să-şi înceapă activitatea în cursul zilei de azi.

★

Grupul parlamentar reprezentînd opoziţia laburistă a procedat — după cum este obiceiul în Anglia — la alegerea guvernului de opoziţie, aşa-zisul „cabinet-fantomă". Preşedinte de fostul premier Harold Wilson, „cabinetul-fantomă" cuprinde 12 personalităţi, printre care fostul ministru de interne, James Callaghan, şi fostul ministru al apărării, Denis Healey. Surprinzător a apărut în ochii observatorilor politici numărul mic de voturi obţinut de Michael Stewart şi Peter Shore, care în fosta administraţie erau consideraţi persoane apropiate lui Harold Wilson, dar de data aceasta nu mai fac parte din „guvern". Observatorii notează cu interes alegerea lui Michael Foot, unul dintre liderii aripii de stînga a partidului laburist, printre cei 12 „miniştri".

COMUNICAT SOVIETO-EGIPTEAN

MOSCOVA 18 (Agerpres) — În comunicatul cu privire la convorbirile desfăşurate la Moscova între Gamal Abdel Nasser, preşedintele R.A.U., şi Leonid Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S., Nikolai Podgornii, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., şi Aleksei Kosighin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., se subliniază că în cursul discuţiilor a fost abordat un larg cerc de probleme privind diferite aspecte ale colaborării bilaterale dintre Uniunea Sovietică şi R.A.U. Dînd o înaltă apreciere stadiului relaţiilor dintre cele două ţări, părţile reafirmă năzuinţa spre continua lărgire şi întărire a colaborării lor în domeniile politic, economic şi în domeniul apărării. Preşedintele R.A.U. a exprimat mulţumiri C.C. al P.C.U.S., guvernului sovietic şi popoarelor Uniunii Sovietice pentru sprijinul politic, economic şi de altă natură acordat R.A.U. În timpul convorbirilor au fost discutate, totodată, căile lărgirii relaţiilor dintre P.C.U.S. şi Uniunea Socialistă Arabă din R.A.U.

În ce priveşte situaţia din Orientul Apropiat, părţile şi-au exprimat convingerea că instaurarea unei păci juste şi trainice în această regiune a lumii poate fi asigurată numai pe calea adoptării măsurilor urgente privind încetarea atacurilor armate ale Israelului împotriva ţărilor arabe, părăsirea de către trupele israeliene a tuturor teritoriilor arabe ocupate, în conformitate cu principiul nedobîndirii de teritorii pe calea războiului, şi aplicarea în întregime a Rezoluţiei Consiliului de Securitate din 22 noiembrie 1967, precum şi a hotărîrilor O.N.U. în problemele privind refugiaţii palestinieni.

Părţile şi-au reafirmat solidaritatea cu lupta justă a poporului vietnamez pentru libertatea şi independenţa sa, au condamnat cu hotărîre intervenţia din afară în treburile poporului din Vietnam şi s-au pronunţat „în sprijinul dreptului său de a-şi hotărî singur şi numai singur destinele sale".

Referindu-se la preocuparea lor pentru asigurarea păcii şi securităţii, cele două părţi şi-au afirmat poziţia lor de sprijinire a dreptului popoarelor din Indochina la independenţă şi suveranitate naţională, a luptei împotriva colonialismului şi neocolonialismului, s-au pronunţat pentru necesitatea înfăptuirii practice a dezarmării generale şi totale. De asemenea, comunicatul relevă că Republica Arabă Unită şi Uniunea Sovietică consideră că îmbunătăţirea situaţiei internaţionale generale şi întărirea păcii generale depind în mare măsură de întărirea securităţii în Europa.

Leonid Brejnev, Nikolai Podgornii şi Aleksei Kosighin au acceptat cu mulţumiri invitaţia preşedintelui G. A. Nasser de a vizita Republica Arabă Unită.

agenţiile de presă transmit:

„Guvernul Irakului va proceda la o revizuire a contractelor de concesionare încheiate cu companiile petroliere occidentale, în cazul în care acestea nu vor accepta să-şi sporească producţia şi să plătească statului redevenţe mai mari", a declarat vicepreşedintele irakian, generalul Saleh Mahdi Ammash. El a precizat că societăţile străine din cadrul consorţiului petrolier ce operează în Irak au acum o producţie sub nivelul posibilităţilor existente.

Comitetul de coordonare al Consiliului Economic şi Social al O.N.U. (ECOSOC) a adoptat un proiect de rezoluţie care prevede constituirea unui fond special pentru ajutorarea ţărilor lovite de calamităţi naturale. Fondul urmează să fie creat prin contribuţii voluntare ale tuturor statelor membre ale O.N.U.

Preşedintele Prezidiului Adunării Populare a Albaniei, Hadji Lleshi, a primit delegaţia parlamentară a R. D. Vietnam, condusă de Hoang Van Hoan, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, vicepreşedinte al Comitetului Permanent al Adunării Naţionale, care se află într-o vizită la Tirana.

La Leningrad a fost deschisă o expoziţie de grafică editorială românească, în cadrul căreia sînt expuse peste 100 de lucrări aparţinînd unui număr de 13 artişti români. Aceeaşi expoziţie va fi prezentată în curînd şi publicului moscovit.

Senatul american a aprobat un proiect de lege care acordă indienilor, eschimoşilor şi aleutinilor din Alaska despăgubiri în sumă de 1 miliard dolari pentru acapararea pămînturilor lor şi exploatarea resurselor lor miniere de către persoane şi organizaţii din S.U.A. Totodată, proiectul acordă populaţiei din Alaska un teritoriu de 10 milioane de acri în folosinţă exclusivă.

Un depozit de muniţii al armatei dominicane din apropiere de baza aeriană San Isidro a sărit în aer în noaptea de vineri spre simbătă. Autorităţile au interzis accesul ziariştilor la locul exploziei şi nu au furnizat nici un fel de amănunte asupra pierderilor.

Ministrul afacerilor externe al Guvernului Revoluţionar Provizoriu al Vietnamului de Sud, doamna Nguyen Thi Binh, a sosit simbătă într-o vizită oficială în capitala Indiei. În cursul acestei vizite, doamna Nguyen Thi Binh va avea convorbiri cu ministrul de externe al Indiei, Swaran Singh, şi va fi primită de preşedintele republicii, V. V. Giri, şi primul ministru, Indira Gandhi.

Primul ministru al Japoniei, Eisaku Sato, a fost invitat să viziteze Republica Arabă Unită, a anunţat vineri un purtător de cuvînt al guvernului japonez.

Preşedintele Republicii Africa Centrală, Jean Bedel Bokassa, s-a reintors vineri seara la Bangui, după vizitele oficiale efectuate în Uniunea Sovietică, România şi Republica Arabă Unită.

Incendiile care au cuprins pădurile din sudul Franţei au devastat vaste zone forestiere, în special în departamentele Bouches-du-Rhone şi Alpii Maritimi. Aproximativ 15 000 de pompieri, sprijiniţi de avioane special echipate, continuă să lupte cu focul. Bilanţul provizoriu al pagubelor, stabilit pînă vineri, se ridică la 15 000 de hectare de păduri distruse, peste 50 de case incendiate.

Ninsori în zonele muntoase din Austria. În miez de iulie, principalele trecători montane ale Austriei şi numeroase şosele au fost acoperite de un strat de zăpadă. Circulaţia automobilelor a fost mult îngreunată. Unele şosele au fost blocate de alunecări de terenuri şi de prăbuşirea unor stînci. În zona Arlberg a fost necesară intervenţia plugurilor pentru degajarea zăpezii. Serviciul meteorologic austriac a anunţat că în toate zonele situate la o altitudine de peste 1 700 metri a nins. Se aşteaptă ca această vreme să se menţină şi în următoarele zile.

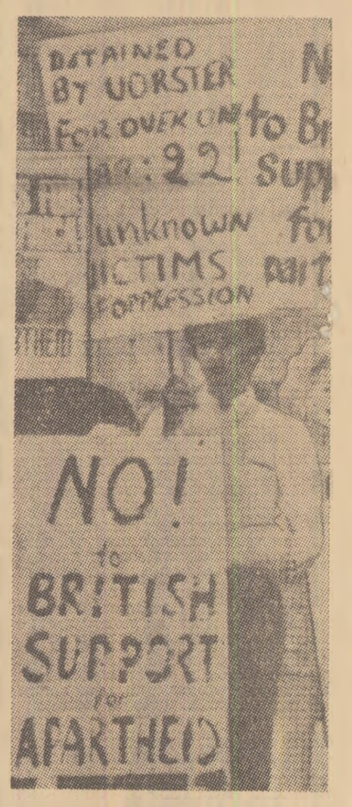

Londra. Demonstraţie împotriva hotărîrii guvernului britanic de a livra arme regimului rasist sud-african

Poliţia vest-germană a pus capăt activităţii unui grup de infractori care au introdus în circulaţie, în 12 ţări vest-europene, precum şi în Liban, Turcia, Israel şi Maroc, două milioane şi jumătate de mărci vest-germane în bancnote false.

Aproximativ 140 de persoane din districtul indonezian Tjirebon au murit de holeră, ca urmare a epidemiei ce a izbucnit în Java de Vest. După cum s-a anunţat, victimele sînt în majoritate copii.

Un grup de muncitori constructori care lucrau pe un şantier în partea de răsărit a Parisului au făcut vineri o descoperire surprinzătoare. A fost scos la suprafaţă un depozit de muniţii conţinînd aproape 7 000 kg de proiectile cu o vechime de 100 de ani, datînd din timpul războiului franco-prusac din 1870—1871.

Din cauza unei defecţiuni tehnice, un camion care transporta 82 de muncitori s-a prăbuşit în apele lacului Van, din partea de răsărit a Turciei. În urma accidentului şi-au pierdut viaţa 15 muncitori, iar alţi 30 au fost răniţi.

Din nou guvern de coaliţie „centru-stînga" în Finlanda

După îndelungate frămîntări, criza de guvern din Finlanda a luat sfîrşit. Fostul ministru de externe Ahti Karjalainen a reuşit să formeze un guvern de coaliţie de centru-stînga care să se bazeze în parlament pe o majoritate de 144 de mandate din cele 200.

Drumul pînă la această formulă a fost lung şi anevoios. Criza s-a declanşat la 3 aprilie a. c., cînd, în urma alegerilor generale, guvernul de coaliţie condus de Mauno Koivisto şi-a prezentat demisia. Fără a provoca modificări spectaculoase, ultima consultare a alegătorilor a determinat însă o serie de deplasări în constelaţia formaţiunilor politice. Partidul de centru, cel mai larg reprezentat în compoziţia guvernului — datorită unei serii de factori, între care devalorizarea mărcii finlandeze şi plecarea la oraş a unor categorii de locuitori de la sat — a pierdut mandate ; în acelaşi timp unele partide de opoziţie au dobîndit un plus de locuri în parlament. Acest lucru a determinat o zdruncinare a echilibrului fostei coaliţii şi a încurajat cercurile reacţionare care de mult timp visau să destrame coaliţia partidelor de centru şi de stînga, alcătuită din Partidul social-democrat, Partidul de centru, Uniunea democratică a poporului finlandez (din care face parte şi Partidul comunist), Uniunea social-democrată a muncitorilor şi micilor agricultori şi Partidul popular suedez — care a format guvernul anterior. Din aceste motive negocierile în vederea întocmirii noului guvern au durat patru luni, între timp fiind desemnat un guvern de tehnicieni „pentru conducerea afacerilor curente".

Este semnificativ faptul că diferitele încercări făcute de a alcătui un cabinet întemeiat pe o majoritate orientată spre dreapta au eşuat, raportul de forţe din noul parlament neoferind o bază pentru aceasta. Pînă la urmă s-a ajuns la o formulă de centru-stînga, mai largă decît cea dinaintea alegerilor. În compoziţia noului guvern intră : Partidul de centru, Partidul social-democrat, Uniunea democratică a poporului finlandez (incluzînd şi Partidul comunist), Partidul liberal şi Partidul popular suedez.

Evoluţia politică din Finlanda care a culminat cu formarea noului guvern de centru-stînga atrage atenţia observatorilor prin semnificaţia sa deosebită nu numai pentru eşichierul politic finlandez, dar şi pe un plan mai larg. Este ştiut că constituirea, în 1966, a guvernului, emanaţie a unei coaliţii de partide care îngloba Uniunea democratică a poporului finlandez, din care face parte şi Partidul comunist, a fost considerată ca un moment politic nou în viaţa politică europeană. Pentru prima oară, după mulţi ani, într-o ţară nesocialistă de pe continentul nostru, venea din nou la cîrmă un guvern la care participau şi comuniştii. Evenimentul releva din nou că o asemenea formulă este în totul posibilă. Dar coaliţia s-a dovedit nu numai posibilă, ci şi viabilă, şi rodnică. În cei patru ani de funcţionare, în Finlanda s-au obţinut progrese în activitatea economică şi socială. În domeniul politicii externe, ea s-a făcut remarcată prin rezultate pozitive în promovarea politicii de neutralitate şi bune relaţii cu toate statele, fără deosebire de regim politic, prin iniţiative constructive în problemele securităţii şi colaborării europene. În acest sens trebuie reamintit cunoscutul memorandum al guvernului finlandez prin care se oferea a găzdui în capitala sa conferinţa general-europeană consacrată securităţii. Interesul larg pe care l-a suscitat această iniţiativă în rîndul ţărilor europene a dovedit o dată mai mult înalta apreciere şi prestigiul de care se bucură politica de neutralitate a Finlandei.

Fireşte, reacţiunea internă şi internaţională nu au văzut cu ochi buni confirmarea în practică a posibilităţii colaborării cu comuniştii în cadrul unui guvern de coaliţie. În pofida manevrelor acestor cercuri, s-a ajuns totuşi din nou la o coaliţie guvernamentală cu participarea comuniştilor. Ceea ce arată că aceasta este o formulă stabilă, corespunzătoare aspiraţiilor maselor, voinţei exprimate de ele la ultimele alegeri. Cercurile democratice consideră că această coaliţie poate să devină un fundament pentru o dezvoltare paşnică şi democratică a Finlandei.

Ceea ce a contribuit în bună măsură la rezolvarea crizei a fost faptul că în fruntea noului guvern se află Ahti Karjalainen, membru al conducerii Partidului de centru, personalitate politică bine cunoscută atît pe plan intern (a făcut parte începînd cu 1957 din aproape toate guvernele, în anii 1962—63 fiind prim-ministru), cît şi pe plan extern (în ultimele două cabinete a deţinut portofoliul afacerilor externe). În calitate de ministru de externe, Ahti Karjalainen a fost în ţara noastră în anul 1967, precum şi în toamna anului trecut, cînd l-a însoţit pe preşedintele Urho Kekkonen.

La conferinţa de presă pe care a ţinut-o după constituirea cabinetului său, primul ministru a subliniat că guvernul său se sprijină pe păturile largi ale poporului finlandez. Referindu-se la conţinutul programului guvernamental, el a subliniat că activitatea noului guvern va fi orientată în direcţia întăririi poziţiei internaţionale a Finlandei, precum şi a consolidării şi extinderii colaborării între popoare. În program se subliniază, de asemenea, necesitatea dezvoltării relaţiilor economice cu ţările socialiste.

Opinia publică din ţara noastră, care a înregistrat cu satisfacţie dezvoltarea pozitivă, ascendentă a relaţiilor de prietenie şi colaborare dintre România şi Finlanda nutreşte convingerea că aceste relaţii se vor extinde şi amplifica în continuare, în interesul reciproc al celor două popoare, al păcii şi cooperării în Europa şi în lume.

Adriana SOCEC

Încheierea Adunării Mondiale a Tineretului

NEW YORK 18 (Agerpres). — Prima Adunare Mondială a Tineretului şi-a încheiat ieri dezbaterile la sediul Naţiunilor Unite de la New York. La şedinţa de închidere a lucrărilor a luat cuvîntul secretarul general al O.N.U., U Thant, care a subliniat semnificaţia acestei manifestări mondiale a tineretului.

În ultima şedinţă plenară, Adunarea Mondială a Tineretului a adoptat un mesaj adresat sesiunii extraordinare a Adunării Generale a O.N.U., organizată cu prilejul aniversării a 25 de ani de la crearea Naţiunilor Unite, în care sînt exprimate punctele de vedere ale participanţilor în principalele probleme ale lumii contemporane. Mesajul cere „încetarea imediată a agresiunii americane împotriva popoarelor indochineze, retragerea trupelor americane şi a aliaţilor lor şi recunoaşterea dreptului popoarelor din Peninsula Indochineză de a decide propriul lor destin fără amestec din afară". Documentul se pronunţă, de asemenea, pentru reglementarea situaţiei din Orientul Apropiat, denunţă războiul colonial dus de Portugalia în Africa şi condamnă regimurile rasiste din Republica Sud-Africană şi Rhodesia. Mesajul reafirmă rolul tineretului în societatea contemporană şi în cadrul activităţilor întreprinse sub egida Naţiunilor Unite.

„O concesie scandaloasă"

De curînd, parlamentul costarican a ratificat „o concesie scandaloasă" — după cum a fost denumită „afacerea" de către ziarele latino-americane. Beneficiarul ei este ALCOA (Aluminium Company of America). Convenţia prevede pur şi simplu distrugerea a 20 de mii ha de plantaţii de cafea, pentru a da posibilitatea companiei nord-americane să prospecteze aceste terenuri în vederea exploatării zăcămintelor de bauxită. S-a apreciat că s-ar putea extrage o cantitate de circa 200 milioane de tone de bauxită sau 30 milioane de tone de lingouri de aluminiu. Caracterul oneros al convenţiei reiese din faptul că, deşi preţul unei tone de aluminiu este de 600 de dolari, statul costarican va obţine doar... 9 dolari pentru o tonă ! O afacere foarte rentabilă pentru ALCOA ! În plus metalul ar urma să fie scos din ţară fără plata taxelor vamale. În sfîrşit, e de menţionat că nu compania, ci statul costarican va suporta în întregime cheltuielile de construcţii destinate exploatării minereului.

Contractul a trezit manifestări de vie dezaprobare în rîndul populaţiei costaricane, îndeosebi în rîndul lucrătorilor de pe plantaţiile de cafea, în primejdie de a-şi pierde mijloacele de trai. Încă din 1968, aceştia din urmă, sprijiniţi de muncitorii din întreprinderile capitalei ţării — San José, au organizat demonstraţii de amploare, soldate cu violente ciocniri cu poliţia, în urma cărora au fost arestate sute de persoane. Recent mii de muncitori de pe plantaţii au declarat din nou o grevă generală, revendicînd îmbunătăţirea situaţiei materiale, a condiţiilor de muncă, îngrădirea exploatării monopolurilor străine.

C. B.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poştale şi difuzorii din întreprinderi şi instituţii. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii